

עיר וקדיש מן שמיא נחית

זיא תשבת מפי זרעו

ספר דור הגאולה

בוזהר דא יפקון מן גלותא

והמשכילים יזהרו כזוהר הרקיע

ספר דור הגאולה

מלך המשיח יתחיל ויכנס הגלות, מסוף העולם ועד סוף העולם.
לא יהיה דור כמו הדור הזה, עד הדור שיבא מלך המשיח, גם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם.

בני העולם לא שמים לב שעתידים לתן דין וחשבון

ויאמר יי' אל משה דבר אל
אחרן אחיך ואל יבא
בכל עת אל הקדש וגו' רבי
שמעון פתח ואמר, (קהלת א) כל
הנחלים הולכים אל הים והים
איננו מלא וגו'. אמר רבי שמעון,
תמהני על בני העולם, שהרי אין
להם עינים לראות ולב להשגיח,
ולא יודעים ולא שמים לבם
להסתכל על רצון רבונם, איך
ישנים ולא מתעוררים משנתם
טרם יבא אותו היום שחשך
ואפלה יכסו עליהם, ויתבע אותו
(דף נ"ח ע"א) בעל הפקדון מהם
חשבון.

ויאמר יי' אל משה דבר אל
אחרן אחיך ואל יבא
בכל עת אל הקדש וגו' רבי
שמעון פתח ואמר, (קהלת א) כל
הנחלים הולכים אל הים והים
איננו מלא וגו'. אמר רבי שמעון,
תמהנא על בני ע"מא, דהא לית
להו עינין למחזי, ולכא
לאשגחא, ולא ידעין, ולא שויין
לבייהו לאסתכלא ברעותא
דמאריהון, היך גיימין, ולא
מתערי משנתייהו, עד לא ייתי
ההוא יומא דחפי עלייהו חשוכא
וקבלא, ויתבע ההוא (דף נ"ח ע"א)
מאריה דפקדונא, חושבנא
מנייהו.

זוהר פ'
אחרי מות
(דף נ"ז)

התורה מכריזה

וכרוזא כל יומא קארי עלייהו,
ונשמתהון, אסתידת
והברז בכל יום קורא עליהם,
ונשמתם מעידה בהם

בְּהוֹן בְּכָל יוֹמָא וְלִילְיָא, אֲוִרְיִיתָא רְאֵמֶת קָלִין לְכָל עֶבֶר, מִכְרִיזָה וְאֹמְרָת, (מִשְׁלִי א) עַד מָתִי פְתִים פְּתָאִים תִּתְּהִבוּ פְתִי. (מִשְׁלִי ט) מִי פְתִי יָסֹר פְּתִי יָסֹר הִנֵּה חֲסֹר לֵב אֲמָרָה לֹא לָכוּ לַחֲמוּ בְּלַחְמִי וּשְׁתוּ בַיִּין מִסְכָּתִי. וְאִין מִי שִׁירְכִין אֲזָנוּ וְאִין מִי שִׁיעִיר אֹדְנִיה, וְלִית מָאן דִּיתַעַר לְבִיה.

בְּכָל יוֹם וְלִילָה, הַתּוֹרָה מְרִימָה קוֹלוֹת לְכָל עֶבֶר, מִכְרִיזָה וְאֹמְרָת: (מִשְׁלִי א) עַד מָתִי פְתִים תִּתְּהִבוּ פְתִי. (שֵׁם ט) מִי פְתִי יָסֹר הִנֵּה חֲסֹר לֵב אֲמָרָה לֹא לָכוּ לַחֲמוּ בְּלַחְמִי וּשְׁתוּ בַיִּין מִסְכָּתִי. וְאִין מִי שִׁירְכִין אֲזָנוּ וְאִין מִי שִׁיעִיר אֶת לְבוֹ.

לֹא יִמָּצֵא מִי שְׁסוּגֵר וּפּוֹתֵחַ, אוֹי לְאוֹתוֹ הַדּוֹר!

תָּא חֲזִי, וְמִינִין דְּרִי בְּתֵרָאִי דִּיִּיתוֹן, דִּיתַנְשִׁי אֲוִרְיִיתָא מִבִּינִיָּהוּ, וְחִפִּימִי לְכָא יִתְכַנְשׁוֹן לְאַתְרֵיהוּ, (ס"א לֵאמָרָא קְדִישָׁא) וְלֹא יִשְׁתַּבַּח מָאן דְּסָגִיר וּפְתַח. וְוִי לְהוּא דְּרֵא. וּמִכָּאן וְלִהְלָאָה, לֹא יְהֵא דְּרֵא בְּדֵרָא דָּא, עַד דְּרֵא דִּיִּיתִי מִלְּכָא מְשִׁיחָא, וּמִנְדַּעָא יִתַּעַר בְּעֶלְמָא, דְּכִתִּיב, (יִרְמִיָּה לֵא) כִּי כֻלָּם יִדְּעוּ אוֹתִי לְמִקְטָנָם וְעַד גְּדוֹלָם.

תָּא חֲזִי, וְמִינִין דְּרִי בְּתֵרָאִי דִּיִּיתוֹן, דִּיתַנְשִׁי אֲוִרְיִיתָא מִבִּינִיָּהוּ, וְחִפִּימִי לְכָא יִתְכַנְשׁוֹן לְאַתְרֵיהוּ, (ס"א לֵאמָרָא קְדִישָׁא) וְלֹא יִשְׁתַּבַּח מָאן דְּסָגִיר וּפְתַח. וְוִי לְהוּא דְּרֵא. וּמִכָּאן וְלִהְלָאָה, לֹא יְהֵא דְּרֵא בְּדֵרָא דָּא, עַד דְּרֵא דִּיִּיתִי מִלְּכָא מְשִׁיחָא, וּמִנְדַּעָא יִתַּעַר בְּעֶלְמָא, דְּכִתִּיב, (יִרְמִיָּה לֵא) כִּי כֻלָּם יִדְּעוּ אוֹתִי לְמִקְטָנָם וְעַד גְּדוֹלָם.

מִשֵּׁם יוֹצֵאִים חַיִּים לְעוֹלָם, וְהֵם נִקְרָאִים חַיֵּי הַמֶּלֶךְ

תָּא חֲזִי, וְמִינִין דְּרִי בְּתֵרָאִי דִּיִּיתוֹן, דִּיתַנְשִׁי אֲוִרְיִיתָא מִבִּינִיָּהוּ, וְחִפִּימִי לְכָא יִתְכַנְשׁוֹן לְאַתְרֵיהוּ, (ס"א לֵאמָרָא קְדִישָׁא) וְלֹא יִשְׁתַּבַּח מָאן דְּסָגִיר וּפְתַח. וְוִי לְהוּא דְּרֵא. וּמִכָּאן וְלִהְלָאָה, לֹא יְהֵא דְּרֵא בְּדֵרָא דָּא, עַד דְּרֵא דִּיִּיתִי מִלְּכָא מְשִׁיחָא, וּמִנְדַּעָא יִתַּעַר בְּעֶלְמָא, דְּכִתִּיב, (יִרְמִיָּה לֵא) כִּי כֻלָּם יִדְּעוּ אוֹתִי לְמִקְטָנָם וְעַד גְּדוֹלָם.

שֶׁתִּשְׁכַּח תּוֹרָה מִבִּינֵיהֶם, וְחֻכֵּי
הַלֵּל יִתְכַנְּסוּ לְמִקְוָמָם (לחדר
קדוש), וְלֹא יִמָּצֵא מִי שְׁסוּגָר
וּפְתֹתָהּ. אוֹי לְאוֹתוֹ הַדּוֹר! וּמִכָּאן
וְהִלָּאָה לֹא יִהְיֶה דוֹר כָּמוֹ הַדּוֹר
הַזֶּה, עַד הַדּוֹר שְׂיִבֵּא מֶלֶךְ
הַמָּשִׁיחַ, וְהַדְּעָה תִתְעוֹרֵר בְּעוֹלָם,
שְׁכָתוֹב (יִרְמִיָּה לֹא) כִּי כָּל־ם יֵדְעוּ
אוֹתִי לְמִקְטָנָם וְעַד גְּדוֹלָם.

בֹּא רֵאָה, כָּתוּב (בראשית ב) וְנָהָר
יֵצֵא מֵעֵדֶן. וְשָׁנִינוּ, מֶה שְּׁמוֹ
שֶׁל אוֹתוֹ נָהָר? בְּאַרְנוֹ שְׁשֻׁמוֹ
יוֹבֵל, שְׁכָתוֹב (יִרְמִיָּה טז) וְעַל יוֹבֵל
יִשְׁלַח שְׂרָשָׁיו. וּבִסְפָּרוֹ שֶׁל רַב
הַמְּנוּנָא סָבָא: חַיִּים שְׁמוֹ, שְׁמִשֵּׁם
יוֹצֵאִים חַיִּים לְעוֹלָם, וְהֵם
נִקְרָאִים חַיֵּי הַמֶּלֶךְ. וְהָרִי בְּאַרְנוֹ,
אוֹתוֹ עֵץ גְּדוֹל וְחֲזָק שָׁבוּ יֵשׁ מְזוֹן
לְכָל נִקְרָא עֵץ הַחַיִּים. הָאֵילָן
שֶׁנִּטַּע שְׂרָשָׁיו בְּאוֹתָם הַחַיִּים,
וְהַכֹּל הוּא נֶאֱחָה.

מִבִּינֵיהֶם, וְחֻכֵּי לָבֹא יִתְכַנְּשׁוּ
לְאַתְרֵיהֶם, (ס"א לֹא תֵרָא קִדְשָׁא) וְלֹא
יִשְׁתַּבַּח מֵאֵן דְּסָגִיר וּפְתַתָּה. וְוִי
לְהֵוֹא דָּרָא. וּמִכָּאן וְלָהֲלָאָה, לֹא
יִהְיֶה דָּרָא כְּדָרָא דָּא, עַד דָּרָא
דִּי־תִי מִלָּכָא מְשִׁיחָא, וּמִנְדַּעָא
יִתְעַר בְּעֵלְמָא, דְּכְתִיב, (יִרְמִיָּה לֹא)
כִּי כָּל־ם יֵדְעוּ אוֹתִי לְמִקְטָנָם וְעַד
גְּדוֹלָם.

הֵנָּה חֲוִי, כְּתִיב, (בראשית ב) וְנָהָר
יֵצֵא מֵעֵדֶן. וְתִנִּינוּ, מֶה
שְּׁמִיָּה דְּהֵוֹא נָהָר. אוֹקִימָנָא
יוֹבֵל שְּׁמִיָּה, דְּכְתִיב, (יִרְמִיָּה יז) וְעַל
יוֹבֵל יִשְׁלַח שְׂרָשָׁיו. וּבִסְפָּרָא דְּרַב
הַמְּנוּנָא סָבָא, חַיִּים שְּׁמִיָּה,
דְּמִתְמָן נִפְקִין חַיִּים לְעֵלְמָא,
וְאֵינוֹן אֶקְרוֹן חַיֵּי מִלָּכָא. וְהֵא
אוֹקִימָנָא, הֵוֹא אֵילָנָא רַבָּא
וְתִקְיָפָא, דְּמִזוֹן לְכָל־א בֵּיה. אֶקְרִי
עֵץ חַיִּים. אֵילָנָא דְּנִטַּע שְׂרָשָׁיו
בְּאֵינוֹן חַיִּים, וְכָל־א הוּא שְׁפִיר.

לְלֶכֶת, בְּצַדִּיק הִזָּה, לְמִצָּא בְּרִכּוֹת וְשִׁמְחָה

וְאִי תִימָא, דְּהֵא מָטוּ לְאַתֵּר דָּא, וְאִם
וּפְסָקִין, וְלֹא תִיבִין, לְכַתֵּר
תֹּאמֶר שְׁהָרִי מִגִּיעִים
לְמִקּוֹם הַזֶּה וְלֹא שָׁבִים -

בְּתִיב, אֵל מְקוֹם שֶׁהִנְחָלִים
הוֹלְכִים שָׁם הֵם שְׂבִים לְלֶכֶת,
בְּגִין דִּהְיוּ נִהְרָא לֹא פָסִיק
לְעֲלִמִין. הֵם שְׂבִים, לֹאן אֲתֵר
שְׂבִים, לֹאִינוּן תִּרְיִין כְּיִמִין, נִצַּח
וְהוּד. לְלֶכֶת, בְּהֵאֵי צְדִיק,
לֹאִשְׁבָּחָא בְּרַכָּאן וְחִידוֹ. וְהִינּוּ
רְוֹא דִתְנִינִן, (תהלים קד) לְוִיתֵן זֶה
יִצְרֶת לְשַׁחֵק בּוֹ, דָּא צְדִיק.
בוֹ, זֶה צְדִיק.

בְּלִם אֵלֶיךָ יִשְׁכְּרוּן לְתֵת אֲכָלִם
בְּעֵתוֹ. מִי זֶה עֵתוֹ? (זו עתו
של צדיק) זֶה הַגְּבִירָה, שְׁנִקְרָאת
עֵתוֹ שֶׁל צְדִיק, וּמִשּׁוֹם כֵּךְ בְּלִם
מְחִכִים לְעֵתוֹ הַזֶּה. כָּל אֱלוֹ
שְׁנִזְנוֹנִים לְמַטָּה, מִמְּקוֹם זֶה
נִזְנוֹנִים, וְסוּד זֶה בְּאַרְנוֹ, (שם קמה)
עֵינִי כָל אֵלֶיךָ יִשְׁכְּרוּ וְגו', כְּמוֹ
שֶׁבְּאַרְנוֹ.

בֹּא רֵאָה, בְּשַׁעָה שֶׁהִכַּל הַזֶּה
מִבֶּשֶׁם אֶת עֵתוֹ וּמִתְחַבֵּר
עִמּוֹ, אֲזִי כָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׁמְחָה
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּבִרְכוּת, אֲזִי נִמְצָא
שְׁלוֹם בְּעֲלִיוֹנִים וּבִתְחִתּוֹנִים,
וּכְשֶׁגּוֹרְמִים רְשָׁעֵי הָעוֹלָם שֶׁשָּׂם

בְּתִיב, אֵל מְקוֹם שֶׁהִנְחָלִים
הוֹלְכִים שָׁם הֵם שְׂבִים לְלֶכֶת,
בְּגִין דִּהְיוּ נִהְרָא לֹא פָסִיק
לְעֲלִמִין. הֵם שְׂבִים, לֹאן אֲתֵר
שְׂבִים, לֹאִינוּן תִּרְיִין כְּיִמִין, נִצַּח
וְהוּד. לְלֶכֶת, בְּהֵאֵי צְדִיק,
לֹאִשְׁבָּחָא בְּרַכָּאן וְחִידוֹ. וְהִינּוּ
רְוֹא דִתְנִינִן, (תהלים קד) לְוִיתֵן זֶה
יִצְרֶת לְשַׁחֵק בּוֹ, דָּא צְדִיק.

בְּלִם אֵלֶיךָ יִשְׁכְּרוּן לְתֵת אֲכָלִם
בְּעֵתוֹ. מִאֵן עֵתוֹ. דָּא (עתו
דצדיק) מִטְרוֹנִיתָא, דְּאֶקְרִי עֵתוֹ
דְּצְדִיק, וּבְגִין כֵּךְ בְּלָחוּ מְחַכָּאן
לְהֵאֵי עֵתוֹ, בְּלָחוּ דְּאִתְּוִנֵן לְתֵתָא,
מֵאֲתֵר דָּא אִתְּוִנֵן, וְרְוֹא דָּא
אוֹקִימָנָא, (תהלים קמה) עֵינִי כָל
אֵלֶיךָ יִשְׁכְּרוּ וְגו' בְּמַח דְּאוֹקִימָנָא.

תֵּא חֲזִי, בְּשַׁעָתָא דִּהְיָא בֹל,
מִבֶּשֶׁם לְעֵתוֹ, וּמִתְחַבֵּרָא
עִמִּיהּ, בְּלָחוּ עֲלִמִין בְּחִידוֹ, בְּלָחוּ
עֲלִמִין בְּבִרְכָּאן, בְּרִין שְׁלָמָא
אִשְׁתַּבַּח בְּעֲלָאֵי וְתֵתָאֵי. וְכֵד
גְּרָמִין חֲיִיבֵי עֲלָמָא, דִּתְמִן לֹא

אֲשֶׁתְּכֹחוּ בִּרְכָּאן דְּאִינוּן נַחֲלִין, וַיִּנָּקֵא, הָאִי עֵת, מִסְטָרָא אַחֲרָא, בְּדִין דִּינִין מִתְעַרְוּ בְּעֶלְמָא, וְשִׁלְמָא לָא אֲשֶׁתְּכֹחַ. וְכַד בְּעָאן בְּנֵי עֶלְמָא לְאִתְּבָרְכָא, לָא יִכְלִין אֲלָא עַל יְדָא דְּכֹהֲנָא, בְּגִין דִּיתַעֲר בִּתְרָא דִּילֵיהּ, וַיִּתְּבַרְךְ מִטְרוּנִיתָא, וַיִּשְׁתְּכֹחוּ בִּרְכָּאן בְּבִלְהוּ עֶלְמִין.

לֹא נִמְצְאוּת בְּרָכוֹת שֶׁל אוֹתָם הַנָּחֳלִים, וְהָעֵת הַזֹּאת יוֹנֶקֶת מִצַּד הָאֲחֵר, אֲזִי מִתְעוֹרְרִים דִּינִים בְּעוֹלָם וְלֹא נִמְצָא שָׁלוֹם. וְכְשֶׁרוֹצִים בְּנֵי הָעוֹלָם לְהִתְבָּרֵךְ, לֹא יְכוּלִים, אֲלָא רַק עַל יְדֵי הַכֹּהֵן, כְּדֵי שִׁיעוֹרֵר אֶת הַפֶּתֶר שֶׁלוֹ וְתִתְבָּרֵךְ הַגְּבִירָה, וַיִּמְצְאוּ בְּרָכוֹת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

לְלֶכֶת, בַּצַּדִּיק הַזֶּה, לְמִצַּא בְּרָכוֹת וְשִׁמְחָה

וְתֵאנֵא, הָהוּא נָהָר אֲפִיק נַחֲלִין עֲמִיקוּן, בְּמִשַּׁח רַבּוּת, לְאִשְׁקָאָה גִּנְתָּא, וּלְרִוּוּאָה אִילָנִין וְנִטְעִין, דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים קד) יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי יִי' אֲרֻזֵּי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע, וְאִינוּן נַחֲלִין, נִגְדִין וְאִתְּמַשְׁכֵּן וּמִתְּפַנְשִׁין בִּתְרִין קַיִימִין (ג"א סמכין) וְאִינוּן בְּרִייתֵי (תרי) קְרִינִין לָהּ, (מַלְכִּים א ז) יְכִי"ן וּבּוּע"ו, וְשִׁפִּיר. וּמִתְּמָן נָפְקִין כָּל אִינוּן נַחֲלִין, וְשִׁרְיִין לֹון בְּחֹד דְּרָגָא דְּאֲקָרִי צַדִּיק, דְּכִתִּיב, (מְשִׁי י) וְצַדִּיק יִסּוֹד עוֹלָם. וְכִלְהוּ אֲזִלִּין וּמִתְּפַנְשִׁין לְהַהוּא אֲתֵר דְּאֲקָרִי וְשִׁנִּינוּ, אוֹתוֹ הַנָּהָר הוֹצִיא נָחֳלִים עֲמִיקִים בְּשָׁמֶן הַמִּשְׁחָה, לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן וּלְהַרְוֹת עֲצִים וְנִטְעִיּוֹת, שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קד) יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי ה' אֲרֻזֵּי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע. וְאוֹתָם הַנָּחֳלִים שׁוֹפְעִים וְנִמְשָׁכִים וּמִתְּכַנְּסִים לְשָׁנֵי עֲמוּדִים, וְאוֹתָן בְּרִיתוֹת (שְׁתִּים) קוֹרְאִים לָהֶן יְכִי"ן וּבּוּע"ו, וְיָפָה. וּמִשּׁוֹם יוֹצְאִים כָּל אוֹתָם נָחֳלִים, וּמִשְׁרִים אוֹתָם בְּדִרְגָּה אַחַת שְׁנִקְרֵאת צַדִּיק, שֶׁכָּתוּב (מְשִׁי י) וְצַדִּיק יִסּוֹד עוֹלָם. וְכָלֶם הוֹלְכִים וּמִתְּכַנְּסִים

לאותו מקום שנקרא ים, והוא ים
החכמה. זהו שכתוב (קהלת א) כל
הנחלים הלכים אל הים וגו'.

ואם תאמר שהרי מגיעים
למקום הזה ולא שבים -
כתוב אחר כך, אל מקום
שהנחלים הלכים שם הם שבים
ללכת, משום שאותו נהר לא
פוסק לעולמים. הם שבים,
לאיזה מקום הם שבים? לאותם
שני עמודים, נצח והוד. ללכת,
בצדיק הזה, למצא ברכות
ושמחה. וזהו הסוד ששנינו,
(תהלים קד) לוייתן זה יצרת לשחק
בו, זה צדיק.

כלם אליך ישברון לתת אכלם
בעתו. מי זו עתו? (זו עתו
של צדיק) זו הגבירה, שנקראת
עתו של צדיק, ומשום כך כלם
מחכים לעתו הזו. כל אלו
שנזונים למטה, ממקום זה
נזונים, וסוד זה בארנו, (שם קמה)
עיני כל אליך ישברו וגו', כמו
שבארנו.

ים, והוא ימא דחכמתא, הדא
הוא דבתיב, (קהלת א) כל (שמות נ'
ע"ב) הנחלים הולכים אל הים וגו'.

ואי תימא, דהא מטו לאתר דא,
ופסקין, ולא תייבין, לבתר
בתיב, אל מקום שהנחלים
הולכים שם הם שבים ללכת,
בגין דההוא נהרא לא פסיק
לעלמין. הם שבים, לאן אתר
שבים, לאינון תרין קיימין, נצח
והוד. ללכת, בהאי צדיק,
לאשבחא ברכאן וחידו. והיינו
רוא דתנינן, (תהלים קד) לוייתן זה
יצרת לשחק בו, דא צדיק.

כלם אליך ישברון לתת אכלם
בעתו. מאן עתו. דא (עתו
דצדיק) מטרוניתא, דאקרי עתו
דצדיק, ובגין כך בלהו מחכאן
להאי עתו, בלהו דאתונן לתתא,
מאתר דא אתונן, ורוא דא
אוקימנא, (תהלים קמה) עיני כל
אליך ישברו וגו' במה
דאוקימנא.

כְּשֵׁרוּצִים בְּנֵי הָעוֹלָם לְהַתְּבָרֵךְ, לֹא יְכוּלִים, אֲךָ רַק עַל יְדֵי הַכֹּהֵן

תֵּא חַי, בְּשַׁעֲתָא דְהָאֵי בֵּל, בֹּא רֵאָה, בְּשַׁעֲתָא שְׁהִכַּל הָזֶה
מִבֵּסִים לָעֵתוֹ, וּמִתְחַבְּרָא עֲמֹו, מִבֵּשֵׁם אֶת עֵתוֹ וּמִתְחַבְּרָא
עֲמִיָּה, בְּלָהוּ עֲלָמִין בְּחִידוֹ, בְּלָהוּ אֲזִי כָּל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׁמְחָה
עֲלָמִין בְּבִרְכָּאן, בְּדִין שְׁלָמָא וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּבִרְכוֹת, אֲזִי נִמְצָא
אֲשֶׁתְּכַח בְּעֲלָאֵי וְתַתָּאֵי. וְכִד נִרְמִין חֲיִיבֵי עֲלָמָא, דְּתַמְנָן לָא
אֲשֶׁתְּכַחוּ בְּרַכָּאן דְּאִינוּן נִחְלֵי, לֹא נִמְצָאוֹת בְּרָכוֹת שֶׁל אוֹתָם
וַיִּנְקָא, הָאֵי עֵת, מִסְטָרָא אַחֲרָא, הַנִּחָלִים, וְהָעֵת הַזֹּאת יוֹנֵקֶת מִצַּד
בְּדִין דִּינִין מִתְעַרְרִין בְּעֲלָמָא, הָאֲחֵר, אֲזִי מִתְעוֹרְרִים דִּינִים
וַיִּשְׁלָמָא לָא אֲשֶׁתְּכַח. וְכִד בְּעָאן בְּעוֹלָם וְלֹא נִמְצָא שְׁלוֹם.
בְּנֵי עֲלָמָא לֹא־תִבְרָכָא, לָא יְכַלִּין וְכְשֵׁרוּצִים בְּנֵי הָעוֹלָם לְהַתְּבָרֵךְ,
אֲלֹא עַל יְדֵא דְכֹהֵנָא, בְּגִין דִּיתַעֲר בְּרַכָּאן דִּילָּהּ, וְיִתְבָּרֵךְ
בְּתַרְא מִטְרוּנִיתָא, וַיִּשְׁתְּכַחוּ בְּרַכָּאן שֶׁלֹּא־יִתְבָּרֵךְ הַגִּבּוֹרָה, וַיִּמְצָאוּ
בְּבִלָּהוּ עֲלָמִין. בְּרָכוֹת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוֹם בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל הָאֵם זֶה כֶּךָ חֵם וְשְׁלוֹם?

רַבִּי אֲחָא הָוָה אֲזִיל בְּאַרְחָא, רַבִּי אֲחָא הָיָה הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ, וְהָיוּ
וְהָוָה עֲמִיָּה רַבִּי יְהוּדָה, עַד עֲמֹו רַבִּי יְהוּדָה. עַד שֶׁהָיוּ
דְּהוּוּ אֲזִיל, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הָא דְתַנִּינָן בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל, בְּתוֹלָה
דְּאֲתִבְרָכָא מִן שְׁבַע (ס"א מִיִּשְׂרָאֵל), שֶׁהַתְּבָרָכָה מִן שְׁבַע (מִיִּשְׂרָאֵל),
דְּאֲקָרִי בֵּת שְׁבַע, וְאוּקְמוּהָ שֶׁנִּקְרָאת בֵּת שְׁבַע, וּפְרָשׁוּהָ

בכמה אחר. ובתולה לתא, ירתא ו' ברכות בגינה. והא בתיב ואתה בן אדם שא קינה על בתולת ישראל, ודאי עלה אתמר, על כנסת ישראל. ודא קשיא מבלא, דבתיב (עמוס ה) נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל. והאי דקא אמרי בלהו חברייא במלה דא שפיר הוא. אבל אי פרשתא אתמר בארז נחמה הוינן אמרי הכי. אבל בהאי קינה אתמר, והא קרא אוכח הכי.

בכמה מקומות. ובתולה למטה ירשה שבע ברכות בגללה. והרי כתוב, ואתה בן אדם שא קינה על בתולת ישראל, ודאי עליה נאמר, על כנסת ישראל. וזה קשה מהכל, שכתוב (עמוס ה) נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל. וזה שאמרו כל החברים בדבר זה הוא יפה. אבל אם הפרשה נאמרה בדרך של נחמה, היינו אומרים כך, אבל בקינה הזו נאמר, והרי הכתוב מוכיח כך.

אם כן ווי לבנים שנתגרשו עמה

אמר לו, ודאי כך זה, והרי הנה קשה לי אותו דבר יותר מהכל, ובאנו אל רבי שמעון בחשכות פנים. אמר לי, ממראה פניך נודע מה שבלבך. אמרתי לו, ודאי שפני ולבי שוים. אמר לי, אמר לי דברך. אמרתי לו, כתוב נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל. מי שיש לו רגז באשתו ויצאה ממנו, לא תחזר

אמר ליה ודאי הכי הוא, והא הנה קשיא לי ההוא מלה יתיר מבלא, ואתינן לגבי דרבי שמעון, בחשובן דאנפין. אמר לי, מחיזו דאנפך, אשתמודע מה דבלבך. אמינא ליה ודאי, דאנפי ולבי שוין. אמר לי אימא לי מלה. אמינא ליה, בתיב נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל, מאן דאית ליה רוגזא בדביתהו,

וּנְפָקָא מִנִּיה, לָא תַּהְדַּר לְעִלְמוֹן, לְעוֹלָמִים. אִם כֵּן, אוֹי לְבָנִים
אִי הָבִי ווִי לְבָנִין דְּאַתְתָּרְכוּ עִמָּה. שְׁגַרְשׁוּ עִמָּה. אָמַר לִי, וְלֹא
אָמַר לִי, וְלֹא סִגִּי לָךְ מַה דְּאָמְרוּ מִסְפִּיק לָךְ מַה שְּׁאָמְרוּ כָּל
בְּלָהוּ חֲבֵרִיָּא. אָמִינָא, הָא שְׁמַעְנָא מַלְיָהוּ, דְּהוּה מִרְחַמִּי,
וְלֹא מַתִּישְׁבִּין בְּלָבָאִי. דְּחֵבִירִים? אָמַרְתִּי, הָרִי שְׁמַעְתִּי
דְּבֵרֵיהֶם, שְׁהִיו מֵאֲהָבָה, וְלֹא מַתִּישְׁבִּים בְּלָבִי.

לְיוֹדְעֵי אֱמֶת גְּלוֹי פֶּרוּשׁ הַפֶּסוּק

אָמַר, כָּל מַה דְּאָמְרוּ חֲבֵרִיָּא, אָמַר, כָּל מַה שְּׁאָמְרוּ הַחֲבֵרִים
כִּלְאָ שְׁפִיר וְיֵאוֹת, אָבִל יִפֶּה וְנִנְאָה, אָבִל אוֹי לְדוֹר
ווי לְדָרָא כִּד רַעֲיִין לָא מִשְׁתַּכְּחִין, כְּשֶׁהֲרוּעִים אֵין נִמְצָאִים, וְהִצָּאן
וְעֵנָא סֵאטֹן וְאִזְלִין, וְלֹא יִדְעִין סוּטִים וְהוֹלְכִים, וְלֹא יוֹדְעִים
לָאן אֶתֶר אִזְלִי, לָא לִימִינָא וְלֹא לְשִׁמְאֵלָא. וְדֹאִי הָאִי קָרָא בְּעִיָּא
לְמַנְדַּע, וּבְלָהוּ גִלְיִין לְאִינוֹן דְּחִמָּאן בְּאַרְחָא דְּאוּרִיָּתָא בְּאַרְחַ
קְשׁוּטִי. וְדֹאִי שְׁמֵאלָהּ. וְדֹאִי שְׁפִסּוֹק זֶה צָרִיךְ לְהַכִּיר, וְכָלִם גְּלוּיִים
לְאוֹתָם שְׁרוּאִים בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה בְּדֶרֶךְ אֱמֶת.

לֹא תוֹסִיף לָקוּם כִּמּוֹ בִּגְאוֹת הָאַחֲרוֹת

תַּא חֲזִי, בְּבִלְהוּ גִלְיוֹתָא דְּגִלּוֹ יִשְׂרָאֵל, לְבִלְהוּ שׁוּי וּמִנָּא וּקְצָא, וּבְבִלְהוּ הוּוּ יִשְׂרָאֵל תִּיִּבִין
לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְתוֹלַת יִשְׂרָאֵל הוּה תָּבֵת לְאַתְרָהּ, בְּהִהוּא וּמִנָּא דְּגִזּוֹר עָלָהּ. וְהַשְׁתָּא
בֹּא רֵאָה, בְּכָל הַגְּלִיּוֹת שְׁגָלוּ יִשְׂרָאֵל, לְכָלִן שֵׁם זְמַן וְקֶץ, וּבְכָלִן הָיוּ יִשְׂרָאֵל שְׁבִים
לְקִדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְתוֹלַת יִשְׂרָאֵל הִיָּתָה שְׁבָה לְמִקּוּמָהּ, בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁגָזַר עָלֶיהָ. וְעַכְשָׁו

בגלות האחרונה הזו אינו כך, והוא לא תשוב כך כמו אחריו, והוא קרא אוכל, וכתב נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל, נפלה ולא תוסיף להקימה לא בתיב.

בגלות האחרונה הזו אינו כך, שהרי לא לא תשוב כך כמו בפעמים האחרות. והפסוק הזה מוכיח, שכתוב נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל. נפלה ולא תוסיף להקימה לא בתיב.

אני אלך עם כל בני היכלי לבקש אותה

מתל למלך דרגו על מטרוניתא, ואשדי לה מהיכליה, לזמנא ידיעא. בד הוה מטיי החוא זמנא, מיד מטרוניתא הות עאלת ותבת קמי מלכא. וכן זמנא חד, ותריין, ותלת זמנין. לזמנא בתרייתא, אתרחקת מהיכלא דמלכא, ואשדי לה מלכא מהיכליה לזמנא רחיקא. אמר מלכא, האי זמנא לאו הוא בשאר זמנין דהיא תיתי קמאי הכי, אלא אנא איזיל עם כל בני היכלי ואתבע עלה.

משל למלך שרגז על הגבירה וזרק אותה מהיכלו לזמן ידוע. כשהיה מגיע אותו זמן, מיד הגבירה היתה נכנסת ושבה לפני המלך, וכן פעם אחת ושתיים ושלוש פעמים. לפעם האחרונה התרחקה מהיכל המלך, והשליך אותה המלך מהיכלו לזמן רחוק. אמר המלך, הפעם הזו אינה כשאר הפעמים שהיא תחזור לפני כך, אלא אני אלך עם כל בני היכלי ואבקש אותה.

המלך אוהז בה בידו ומקים אותה

בד מטא לנבה, חמא לה דהוה שכיבת לעפרא. מאן חמא בשעהגיע אליה, ראה אותה שהיתה שוכבת

בעפר. מי ראה את כבוד הגבירה
באותו זמן ואת בקשות המלך
כנגדה, עד שהמלך אווז אותה
בידו ומקים אותה, ומביא אותה
להיכלו, ונשבע לה שלא יפרד
ממנה לעולמים ולא יתרחק
ממנו.

יִקְרָא דְמִטְרוֹנִיתָא בְּהֵיא (דף ו'
ע"ב) זְמַנָּא, וּבְעוֹתִין דְּמִלְכָּא
לְקַבְלָהּ עַד דְּאֶחִיד לָהּ מִלְכָּא
בִּידוּי, וְאוֹקִים לָהּ, וְאֵייתִי לָהּ
לְהִיכְלִיהָ, וְאוֹמִי לָהּ דְּלֹא יִתְפַּרֵּשׁ
מִינָהּ לְעַלְמִין, וְלֹא יִתְרַחֵק
מִינָהּ.

ביום ההוא אקים את סכת דוד הנפולת

בֶּךָ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא - כָּל זְמַן
שְׁכָנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּגִלוֹת,
כְּשֶׁהִיא מְגִיעַ הַזְמַן, הִיא בָּאָה
וְחוֹזֶרֶת לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. וְעַכְשָׁו
בְּגִלוֹת הַזֶּה לֹא כֶּךָ, אֲלֹא הַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא יֵאָחֵז בִּידֶיהָ וַיִּקֵּם
אוֹתָהּ וַיִּתְּפִיס עָמָה וַיְשִׁיב אוֹתָהּ
לְהִיכְלוֹ. וּבֹא תִרְאֶה שְׁכָךְ זֶה,
שֶׁהָרִי כְּתוּב נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם,
וְעַל זֶה כְּתוּב, (עמוס ט) בְּיוֹם
הַהוּא אֶקִּים אֶת סִכַּת דָּוִיד
הַנִּפְלֶת. הִיא לֹא תוֹסִיף קוּם כְּמוֹ
בַּפְעָמִים הָאֲחֵרוֹת, אֲבָל אֲנִי אֶקִּים
אוֹתָהּ. וְעַל זֶה כְּתוּב, בְּיוֹם הַהוּא
אֶקִּים אֶת סִכַּת דָּוִיד הַנִּפְלֶת, אֲנִי
אֶקִּים אֶת סִכַּת דָּוִיד. מִי זֶה סִכַּת

בֶּךָ קוֹדֶשׁא בְּרִיד הוּא, כָּל זְמַנִּין
דְּכִנְסֶת יִשְׂרָאֵל בְּגִלוֹתָא, כְּד
הָזֶה מְטִי זְמַנָּא, הִיא אֲתִיַּאת
וְהִדְרַת קָמִי מִלְכָּא. וְהִשְׁתָּא
בְּגִלוֹתָא דָּא לָאו הָכִי, אֲלֹא
קוֹדֶשׁא בְּרִיד הוּא יוֹחִיד בִּידֶהָ,
וַיִּקֵּם לָהּ, וַיִּתְּפִיס בְּהֶדֶה וַיְתִיב
לָהּ לְהִיכְלִיהָ. וְתֵא חוּי דְּהָכִי הוּא,
דְּהָא כְּתִיב נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם,
וְעַל דָּא כְּתִיב, (עמוס ט) בְּיוֹם
הַהוּא אֶקִּים אֶת סִכַּת דָּוִיד
הַנִּפְלֶת, הִיא לֹא תוֹסִיף קוּם
כְּזְמַנִּין אֲחֵרִינִין, אֲבָל אֲנִי אֶקִּים
לָהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב בְּיוֹם הַהוּא
אֶקִּים אֶת סִכַּת דָּוִיד הַנִּפְלֶת, אֲנִי
אֶקִּים אֶת סִכַּת דָּוִיד. מֵאַן סִכַּת

דוד. דא בתולת ישראל. דוד? זו בתולת ישראל. הנפלת, הנפלת: כמה דבתיב נפלה. ודא היא יקרא דבתולת ישראל, ותושבחתא דילה. ודא אוליפנא בההיא שענתא.

התנערי מעפר קומי

אמר רבי יהודה, ודאי מלילתא על לבאי, ואתישובא, ודא ברירו דמלה. ואולא האי, במלה חדא דשמענא ושבתנא, והשתא רוחנא לה, דתנינן, אמר רבי יוסי, ומין קודשא בריך הוא לאברוא על כנסת ישראל ויימא, (ישעיה נב) התנערי מעפר קומי שבי ירושלם, במאן דאחיד בידא דחבריה ויימא התנער, קום, כך קודשא בריך הוא יחיד בה ויימא התנערי, קומי.

אמר רבי יהודה, ודאי דברת על לבי והתישב, וזהו ברור הדבר. וזה הולך כמו דבר אחד ששמעתי ושכחתי, ועכשו הרנחתי אותו. ששנינו, אמר רבי יוסי, עתיד הקדוש ברוך הוא להכריז על כנסת ישראל ויאמר, (ישעיה נב) התנערי מעפר קומי שבי ירושלם. כמי שאוחז בידי חברו ויאמר: התנער, קום! כך הקדוש ברוך הוא יאחז בה ויאמר: התנערי, קומי!

המלך יבוא אליה ויזדווג עמה לעולמי עד

אמר רבי אחא, ובן כל אינון בני היכלא דמלכא בלישנא דא פתחין, הדא הוא דבתיב, (ישעיה ס) קומי אורי כי

אמר לו רבי אחא, וכך כל אותם בני היכל המלך פותחים בלשון זה. זהו שכתוב (שם ט) קומי אורי כי בא אורך, הרי

המלך כָּאן, וְדַאי שְׁאֵז הוּא
הַכְּבוֹד שְׁלָהּ, וְשִׁמְחַת הַכֹּל
כְּשֶׁהַמֶּלֶךְ מִתְפַּיֵּס עִמָּהּ. (כתוב
(מלכים א א) וּתְבֹא בַת שִׁבְעָה אֶל
הַמֶּלֶךְ הַחֲדָרָה, כְּמוֹ זֶה) בְּכָל
אוֹתָן הַפְּעָמִים הִיא בָּאָה אֶל
הַמֶּלֶךְ וְעוֹמֶדֶת לִפְנָיו. זֶהוּ שְׁכָתוֹב
(מלכים א א) וּתְבֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ,
וְתַעֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. אָבֵל בַּפֶּעַם
הַזֶּה לֹא כָךְ, אֲלֹא הַמֶּלֶךְ יֵלֶךְ אֵלֶיהָ
וְיִתְפַּיֵּס עִמָּהּ וְיֵשִׁיב אוֹתָהּ
לְהִיכָלוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב הִנֵּה מֶלֶכְךָ
יָבֵא לָךְ, וְדַאי, וְלֹא אֶת אֱלֹהֶיךָ. יָבֵא
לָךְ, לִפְנֵי אוֹתָךְ. יָבֵא לָךְ, לְהַקִּים
אוֹתָךְ. יָבֵא לָךְ, לְהַשְׁלִים אוֹתָךְ
בְּכָל. יָבֵא לָךְ, לְהַכְנִים אוֹתָךְ
לְהִיכָלוֹ וּלְהַזְדַּוֵּג עִמָּךְ זִוּוּג
עוֹלָמִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְאַרְשֶׁתִּיךָ
לִי בְּאַמּוֹנָה.

כָּאן אוֹרֵךְ, הֵא מִלְכָּא הָכָא, וְדַאי
בְּדִין הוּא יִקְרָא דִּילָהּ, וְחֲדוּוּתָא
דְּכִלָּא, בְּד מִלְכָּא אֲתַפִּיִּים בְּהָדָה.
(כְּתִיב (מלכים א א) וּתְבֹא בַת שִׁבְעָה
אֶל הַמֶּלֶךְ הַחֲדָרָה כְּנוּנָא דֹא) בְּכָל
אִינוּן וּמִנִּין אִיהִי אֲתַת לְגַבִּי
דְּמִלְכָּא, וְקָמַת קָמִיהּ, הָדָא הוּא
דְּכְתִיב, (מלכים א א) וּתְבֹא לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ, וְתַעֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. אָבֵל
בְּזִמְנָא דָּא לָאוּ הָכִי, אֲלֹא מִלְכָּא
יִיתִי לְגַבִּיהּ, וְיִתְפַּיֵּים בְּהָדָה, וְיִתִּיב
לָהּ לְחִיבָלִיהּ. הָדָא הוּא דְּכְתִיב,
(זכריה ט) הִנֵּה מֶלֶכְךָ יָבֵא לָךְ וְדַאי,
וְלֹא אֲנִי לְגַבִּיהּ, יָבֵא לָהּ, לְפִיִּיקָא
לָהּ. יָבֵא לָהּ, לְאַקְמָא לָהּ. יָבֵא לָהּ,
לְאַשְׁלָמָא לָהּ בְּכִלָּא. יָבֵא לָהּ,
לְאַעֲרָא לָהּ לְחִיבָלִיהּ, וְלֹא וְדוּוּנָא
עִמָּךְ זִוּוּנָא דְּעַלְמִין, כְּמָה דֹאֶת אֲמַר
(הושע ב) וְאַרְשֶׁתִּיךָ לִי בְּאַמּוֹנָה.

בְּגִלּוֹת בְּבֵל לֹא הָיָה נִסִּים בְּגִלְל פֶּגֶם הֶבְרִית

אֲמַר רַבִּי יִיסָא, אִם כֶּךָ שְׁבִשְׁבִיל
הַגְּבִירָה זֶה הָיָה, הָרִי
בְּגִלּוֹת בְּבֵל הָיְתָה שֵׁם הַגְּבִירָה,
וְלָמָּה לֹא הָיָה כֶּךָ? אֲמַר לוֹ, הָרִי

אֲמַר רַבִּי יִיסָא, אִי הָכִי, דְּבִגִּין
דְּמִטְרוּנִיתָא הָוָה, הֵא
בְּגִלּוֹתָא דְּבִבְלָא, מִטְרוּנִיתָא תָּמָן
הָוָה, אֲמַאי לֹא הָוָה כֶּךָ. אֲמַר

זוהר פ'
שמות
(דף ד')

לִיָּהּ, הָא תַּגִּינֵן, דְּחֻטָּא גָרם, שְׁנִינוּ שְׁחֻטָּא גָרם, שְׁנִשְׂאוּ
 דְּנִשְׂאוּ נָשִׁים נְכָרִיּוֹת, וְאֶעֱיֵלוּ בְּרִית
 בְּרִית קִיָּמָא קִדִּישָׁא בְּרִשׁוּתָא
 אַחֲרָא. וּבִגִּין כִּךְ אַתְאֲבִידוּ מִנְּחֹן
 נִסִּין, וְאַתְוֹון, דְּאַתְחֹוִי לְמַעֲבַד
 לָהּ, מַה דְּלֹא הָוָה הָכִי בְּגִלּוּתָא
 דְּמִצְרִים, דְּכִלְהוּ הָווּ שְׂבִטִי יְהִי,
 בְּנִי יִשְׂרָאֵל (ד' א') עָאֵלוּ, בְּנִי
 יִשְׂרָאֵל נִפְקוּ.

בְּשֵׁה' יֹאמַר הַתַּנְעָרִי יִנְקֵם ה' מִכָּל הָעַמִּים

בְּגִלּוּתָא דְּאָדָם, בְּעִי קוּדְשָׁא
 בְּרִיד הוּא לְאַתְיַקְרָא
 בְּעִלְמָא, וְלִמִּיתִי אִיהוּ לְאַקְמָא
 לְמִטְרוֹנִיתָא, וְלִנְעָרָא לָהּ
 מַעֲפָרָא. וּוִי לְמָאן דִּיעֲרַע תַּמָּן
 קָמִיָּה, בְּשַׁעֲתָא דִּיִּמָּא (ישעיה נ"ב)
 הַתַּנְעָרִי מַעֲפָר קוּמִי שְׂבִי
 יְרוּשָׁלַּיִם הַתַּפְתָּחִי מוֹסְרִי צוֹאֲרָה.
 מָאן הוּא מְלָכָא וְעַמָּא דִּיִּיקוּם
 קָמִיָּה. (ישעיה י"ט) וְנָעוּ אֱלִילֵי
 מִצְרַיִם מִפְּנֵיו, אֱלִילֵי מִצְרַיִם, לָאוּ
 עַל אֲבָנִין וְאֶעִין אַתְמַר, אֱלֹא עַל
 כֹּל אִינוּן דְּרַגִּין מִמָּנָן עָלָיו, וְעַל
 אִינוּן פּוֹלְחֵנִין תַּתְּאִין דְּלֵהוּן.

בְּגִלּוּתָא אָדָם רוּצָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא לְהַתְּכַבֵּד בְּעוֹלָם
 וּלְבֹא הוּא לְהַקִּים אֶת הַגְּבִירָה
 וּלְנַעַר אוֹתָהּ מִהַעֲפָר. אוֹי לְמִי
 שְׂיִמְצָא שֵׁם לְפָנָיו בְּשַׁעֲהָ שְׂיֹאמַר
 (ישעיה נב) הַתַּנְעָרִי מַעֲפָר קוּמִי
 שְׂבִי יְרוּשָׁלַם הַתַּפְתָּחִי מוֹסְרִי
 צוֹאֲרָה. מִי הוּא הַמֶּלֶךְ וְהָעָם
 שְׂיַעֲמַד לְפָנָיו? וְנָעוּ אֱלִילֵי
 מִצְרַיִם מִפְּנֵיו. אֱלִילֵי מִצְרַיִם, לֹא
 עַל עֲצִים וְאֲבָנִים נֹאמַר, אֱלֹא עַל
 כָּל אוֹתָם דְּרַגּוֹת מִמְּנוֹת
 הַעֲלִיּוֹנוֹת, וְעַל אוֹתָם הַעֲבוּדוֹת
 הַתַּחֲתוֹנוֹת שְׁלָהֶם. וּבְכָל מָקוֹם

וּבְכֹל אֶתֶר דִּגְלוּ יִשְׂרָאֵל, קוֹדֶשָׁא שְׁגָלוּ יִשְׂרָאֵל, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי עֲלֵייהוּ, וְאֶתְקַבֵּיל מִבְּקֵשׁ עֲלֵיהֶם, וּמִתְרַעַם וְנִפְרָע
מֵאִינוֹן עַמּוּן. מֵאוֹתָם עַמִּים.

מִצְרִים עֲשֵׂה ה' דִּינִים

תֵּא חֲזִי, מַה בְּתִיב, (ישעיה נ"ב) בֹּא וּרְאֵה מַה כָּתוּב, כֹּה אָמַר
כֹּה אָמַר ה' מִצְרִים יִרְדּוּ עַמִּי בְּרֵאשׁוֹנָה לָגוּר שָׁם וְאֲשׁוּר
בְּאֶפֶס עֲשֻׁקוֹ תוֹרַעְמָא דְּאַתְרַעַם קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל אֲשׁוּר,
וְאָמַר, חֲמוּ מַה עָבַד לִי אֲשׁוּר, דִּהֲא מִצְרִים דְּאָנָא עֲבָדִית בְּהוּ
כָּל אִינוֹן דִּינִין, וְעַמִּי (אִינוֹן) נִחְתּוּ תַּמּוֹן, לְדִיירָא בִּינִיהוֹן,
וְקַבְלוּם מִצְרָאִי בִּינִייהוּ, וְיִהְיוּ לִזֵּן שְׂפֵר אֶרְעָא אֶרֶץ גּוֹשָׁן, וְאַתָּה
עַל גַּב דְּאֶעֱיִקוּ לִזֵּן בְּגָלוּתָא, לָא אֶעְדּוּ אֶרְעָא מְנַהוֹן, דְּכִתִּיב,
(שְׁמוֹת ט') רַק בְּאֶרֶץ גּוֹשָׁן אֲשֶׁר שָׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. וּמֵיטֵב
אֶרְעָא דְּמִצְרַיִם הָיָה, דְּכִתִּיב, (בְּרֵאשִׁית מ"ו) בְּמִיטֵב הָאֶרֶץ
בְּאֶרֶץ רַעְמִסִּם. וְתוֹ, דִּלָּא אֶעְדּוּ מִדְּלָחוֹן כָּלוּם, דְּכִתִּיב, (שְׁמוֹת
ט') וּמִמְקַנָּה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'.

וְעַם כָּל דָּא אַתְּדִנּוּ בְּכַמָּה וָגו', וְעַם כָּל זֶה נִדְּוֵנוּ בְּכַמָּה
דִּינִין.

קל וחמור אשור שעושה להם דינים קשים יותר

אָבֵל אֲשׁוּר בְּאַפִּס עֶשְׂקוּ, הִטִּיל אוֹתָם בְּאַרְצָן שְׂבִסוּף הָעוֹלָם, וְנָטַל אֶת אֲרָצָם מֵהֶם. וּמָה הַמְצָרִים שַׁעֲשׂוּ כָּל הַטּוֹבוֹת הָלָלוּ לְיִשְׂרָאֵל נִדְּוֵנוּ בְּכָל אוֹתָם דִּינִים - אֲשׁוּר וְאַדּוּם וְשָׂאֵר הָעַמִּים שֶׁמְצִיקִים לָהֶם, וְהוֹרְגִים אוֹתָם, וְנוֹטְלִים אֶת מְמוֹנָם, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שֶׁהַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוא רוֹצֵה לְכַבֵּד אֶת שְׁמוֹ עֲלֵיהֶם, שֶׁכְּתוּב (יחזקאל לח) וְהִתְגַּדַּלְתִּי וְהִתְקַדְּשִׁיתִי וְנִודַעְתִּי. שֶׁם בְּמִצְרַיִם בְּמֶלֶךְ אֶחָד, וְכָאֵן בְּכָל מַלְכֵי הָעוֹלָם.	אָבֵל אֲשׁוּר בְּאַפִּס עֶשְׂקוּ, אִמִּיר (דף ו' ע"ב) לֹאן בְּאַרְעָא דְּסִיפִי עֲלֵמָא, וְנָטַל לֹאן אֲרָעָא דְּלָהוֹן. וּמָה מְצָרָא, דְּעַבְדִּי כָּל הֵנִי טְבָאן לְיִשְׂרָאֵל, אַתְּדִנּוּ בְּכָל אִינוּן דִּינִין. אֲשׁוּר וְאַדּוּם וְשָׂאֵר עַמִּין, דְּמַעֲיָקִין לֹאן, וְכַמְלִין לֹאן, וְנָטַלִין לֹאן מְמוֹנֵיהוֹן, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא בְּעִי לְיִקְרָא שְׁמִיהָ עֲלֵייהָ, דְּכְתִיב, (יחזקאל ט"ח) וְהִתְגַּדַּלְתִּי וְהִתְקַדְּשִׁיתִי וְנִודַעְתִּי. הָתָם בְּמִצְרַיִם בְּמֶלֶךְ אֶחָד, וְהָכָא בְּכָל מַלְכֵי דְּעֲלָמָא.
--	--

ווי למי שיהיה שם באותו הזמן ולא ימצא צדיק

רַבִּי שְׁמַעוֹן זָקָה יְדִי וּבָכָה, וְאָמַר, אוֹי לְמִי שִׁיזְדַּמֵּן בְּאוֹתוֹ זְמַן, וְאֲשֶׁרִי חָלְקוּ שֶׁל מִי שִׁיזְדַּמֵּן בְּאוֹתוֹ זְמַן. אוֹי לְמִי שִׁיזְדַּמֵּן בְּאוֹתוֹ זְמַן - מְשׁוּם	רַבִּי שְׁמַעוֹן זָקָה יְדִי וּבָכָה, וְאָמַר, ווי מֵאֵן דִּיזְדַּמֵּן בְּהֵחוּא זְמָנָא, וְזָבָא חוּלְקִיהָ מֵאֵן דִּיזְדַּמֵּן וַיִּשְׁתַּבַּח בְּהֵחוּא זְמָנָא, ווי מֵאֵן דִּיזְדַּמֵּן בְּהֵחוּא
--	---

וּמָנָא, בְּגִין דְּכַד יִיתִי קוּדְשָׁא
 בְּרִידָה הוּא לְפָקֵדָא לְאַיִלָּתָא,
 יִסְתַּבֵּל מֵאֵן אֵינוֹן דְּקִימִין בְּחֶדְהָ,
 בְּכָל אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּבְּחִי עִמָּה, בְּכָל
 עוֹבְדוֹי דְּכָל חַד וְחַד, וְלֹא יִשְׁתַּבַּח
 וּפָאִי. דְּכַתִּיב, (ישעיה ס"ג) וְאֲבִימ
 וְאִין עוֹזֵר. וּכְמָה עֲקָתִין עַל
 עֲקָתִין לְיִשְׂרָאֵל.

שְׁכַשְׁיבֵא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְפָקֵד אֶת הָאֵלֶּה, יִסְתַּבֵּל מִי הֵם
 אוֹתָם שְׁעֲמָדוֹ עִמָּה, בְּכָל אוֹתָם
 שְׁנִמְצָאִים עִמָּה, בְּכָל מַעֲשֵׂי כָל
 אֶחָד וְאֶחָד, וְלֹא יִמָּצֵא צְדִיק,
 שְׁכָתוֹב (ישעיה סג) וְאֲבִיט וְאִין
 עוֹזֵר. וּכְמָה צָרוֹת עַל צָרוֹת
 לְיִשְׂרָאֵל.

אֲשֶׁרִי לְמִי שְׁיִהְיָה בְּאוֹתוֹ זְמַן וְיִזְכָּה לְאוֹר פְּנֵי מְלֹךְ חַיִּים

וּבִאֵה מֵאֵן דִּיזְדָּמֵן וְיִשְׁתַּבַּח
 בְּתַהוּא וּמָנָא, בְּגִין
 דְּתַהוּא דִּיתְקַיִים בְּתַהוּא וּמָנָא
 בְּמַחֲמִימְנוּתָא, יִזְכָּה לְתַהוּא נְהִירוֹ
 דְּחֶדְוָה דְּמִלְכָּא. וְעַל תַּהוּא וּמָנָא
 בְּתִיב, (זכריה י"ג) וְצִרְפָּתִים בְּצִרְפָּה
 אֶת הַכֶּסֶף וּבְחִנָּתִים בְּבַחוּן אֶת
 תְּהָב וְגו'.

אֲשֶׁרִי מִי שְׁיִזְדָּמֵן וְיִמָּצֵא בְּאוֹתוֹ
 הַזְמַן - מְשׁוּם שְׁאוֹתוֹ
 שְׁיַעֲמַד בְּאוֹתוֹ זְמַן בְּאַמוּנָה, יִזְכָּה
 לְאוֹתוֹ אוֹר שֶׁל שְׂמִיחַת הַמֶּלֶךְ,
 וְעַל אוֹתוֹ זְמַן כְּתוּב (זכריה יג)
 וְצִרְפָּתִים בְּצִרְפָּה אֶת הַכֶּסֶף
 וּבְחִנָּתִים כְּבָחוּן אֶת הַתְּהָב וְגו'.

בַּעַת תַּהוּא שְׁיִהְיוּ צָרוֹת עַל יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה עֲמוּד עֵנָן מ' יוֹם

לְבַתָּר דְּאֵינוֹן עֲקָתִין מִתְעַרֵּי עַל
 יִשְׂרָאֵל, וְכָל עַמִּין
 וּמִלְכֵיהוֹן יִתִּיעֲמוּן בְּחֶדָא
 עַל־יִיהוּ, וּמִתְעַרֵּי כְּמָה גִּוְרִין
 בִּישִׁין, בְּלָחוּ סִלְקֵי בְּעִיטָא חֲדָא

לְאַחֵר שְׁאוֹתֵן צָרוֹת יִתְעוֹרְרוּ עַל
 יִשְׂרָאֵל, וְכָל הָעַמִּים
 וּמִלְכֵיהֶם יִתִּיעֲצוּ כְּאֶחָד עֲלֵיהֶם,
 וּמִתְעוֹרְרִים כְּמָה גִּזְרוֹת רָעוֹת,
 וְכָלם עוֹלִים בְּעֲצָה אַחַת עֲלֵיהֶם,

עלייהו, וייתון עקתא על עקתא, בתרייתא משבחין קמיייתא. בדין יתחוי חד עמודא דאשא, קאים מעלא לתתא, ארבעין יומין, וכל עמין דעלמא חמאן ליה.

ויבאו צרה על צרה, אחרונות משכחות את הראשונות, אז יתראה עמוד אש אחד עומד מלמעלה למטה ארבעים יום, וכל עמי הארץ רואים אותו.

מלך המשיח יתעורר בארץ וכל האמות יפחדו ויתחבאו

בההוא זמנא, יתער מלכא משיחא, לנפקא מגו גנתא דערן, מההוא אתר (בלק"ד ע"ב) דאתקרי ק"ן צפ"ר, ויתער בארעא (ויקרא רי"ב ב') דגליל, וההוא יומא דיפוק לתמן, יתרגו כל עלמא, וכל בני עלמא מתחבאין גו מערתי ומגרי, דלא יחשבון לאשתונבא. ועל ההוא זמנא בתיב, (ישעיה ב') ובאו במערות צורים ובמחלות עפר מפני פחד ה' ומהדר גאונו בקומו לערוץ הארץ.

באותו זמן יתעורר מלך המשיח לצאת מתוך גן עדן מאותו מקום שנקרא ק"ן צפ"ר, ויתעורר בארץ הגליל. ואותו יום שיצא לשם, יתרגו כל העולם, וכל בני העולם מתחבאים בתוך מערות וסלעים שלא יחשבו להנצל, ועל אותו זמן כתוב (ישעיה ב') ובאו במערות צורים ובמחלות עפר מפני פחד ה' ומהדר גאונו בקומו לערוץ הארץ.

משם יתחילו מלחמות לכל העולם

מפני פחד ה', דא ההוא רגיוו דכל עלמא. ומהדר גאונו דא משיח. בקומו לערוץ הארץ, - זהו אותו רגז של כל העולם. ומהדר גאונו - זה משיח. בקומו לערוץ הארץ -

כְּשִׁיקוּם וַיִּתְּגַלֶּה בְּאֶרֶץ הַגָּלִיל, ע"א, רכ"א) דְּגִלְיָל, בְּגִין דְּאִיהוּ הוּא אֲתֵר קְדָמָא דְּאִתְחַרְבָּא בְּאֶרֶץ קְדִישָׁא, וּבְגִין כֵּה, יִתְגַּלִּי תַמָּן קְדָמָא לְכָל אֲתֵר, וּמִתַּמָּן יִתְעַר קְרָבִין לְכָל עֲלָמָא.

שְׂבָעָה כּוֹכְבִים יַעֲשׂוּ מִלְחָמָה עִם כּוֹכַב אֶחָד לְעֵינֵי כָּל הָעוֹלָם
לְבַתֵּר אֲרַבְעִין יוֹמִין, דְּעֻמּוּדָא יְקוּם מֵאֶרֶץ לְשָׁמַיָא, לְעֵינֵיהוֹן דְּכָל עֲלָמָא, וּמִשִּׁיחַ יִתְגַּלִּי, יְקוּם מִסְטֵר מוֹרְתָא, חַד (וּיקרא רי"ב ע"ב, בראשית קי"ט א') כּוֹכְבָא מְלַחֲמָא בְּכָל גּוֹוִנִין, וּשְׂבָעָה כּוֹכְבִין אֲחֵרֵנִין דְּסַחְרִין לְהֵהוּא כּוֹכְבָא, וַיִּגִּיחוּן בֵּיהּ קְרָבָא בְּכָל סַטְרִין, תִּלְתָּת זְמָנִין בְּיוֹמָא, עַד שְׂבָעִין יוֹמִין, וְכָל בְּנֵי עֲלָמָא חָמָאן.

הַכּוֹכַב מִנְצָחֶם וְכו' עַד שֶׁבִסּוֹף הַמְּשִׁיחַ יֵרֵד וְכָל הָאֲמוֹת יַעֲשׂוּ עִמּוֹ מִלְחָמָה

וְהֵהוּא כּוֹכְבָא, יִגִּיחַ בְּהוּ קְרָבָא, בְּמִיסִין דְּנוֹרָא, מְלַחֲמִין מִנְצָצִין לְכָל עֵבֶר, וּבִטְשׁ בְּהוּ, עַד דְּבַלַּע לֹון, בְּכָל רַמְשָׁא וְרַמְשָׁא, וְאוֹתוֹ כּוֹכַב יַעֲרֹךְ בָּהֶם קְרַב בְּלִפְיֵי אֵשׁ לוֹהֵטִים וְנוֹצְצִים לְכָל עֵבֶר, וּמִכָּה בָהֶם עַד שְׂבוּלַע אוֹתָם כָּל עָרֵב וְעָרֵב,

וביום מוציא אותם. ויערכו קרב לעיני כל העולם, וכן בכל יום עד שבעים יום. לאחר שבעים יום יגנו אותו כוכב, ויגנו המשיח עד שנים עשר חדשים, ויחזר אותו עמוד אש כמו מקדם, ובו יגנו המשיח, ואותו עמוד לא יתראה. לאחר שנים עשר חדש יעלו את המשיח באותו העמוד לתוך הרקיע, ושם יקבל חזק ועטרת מלכות. וכשירד, יתראה אותו עמוד אש כמו מקדם לעיני כל העולם, ואחר כך יתגלה המשיח, ויתכנסו אליו עמים רבים, ויעורר קרבות בכל העולם. ובאותו זמן יעורר הקדוש ברוך הוא את גבורתו לכל עמי העולם, ומלך המשיח יודע בכל העולם, וכל מלכי העולם יתעוררו להתחבר לערך בו קרב.

וביום אפיק לון. ויניחון קרבא לעיניהון דכל עלמא, וכן בכל יומא, עד שבעין יומין. לבתר שבעין יומין, יתגניז תהוא בוכבא, ויתגניז משיח, עד תריסר ירחין, ויתחדר תהוא עמודא דאשא במלקדמין, ויהי יתגניז משיח, ותהוא עמודא לא יתחזי. לבתר תריסר ירחין, יסלקון ליה למשיח, בתהוא עמודא, לגו רקיעא, ותמן יקבל תוקפא ועטרא דמלכותא. וכד נחית, יתחזי תהוא עמודא דאשא במלקדמין, לעיניהון דכל עלמא, ויתגלי לבתר משיח, ויתבנשון לגביה עמין סגיאין, ויתער קרבין בכל עלמא. ובהוא זמנא יתער קודשא בריך הוא גבורתיה לכל עמין דעלמא, ומלכא משיחא יתידע בכל עלמא, וכל מלכין דעלמא יתערו לאתחברא לאנחא קרבא ביה.

יהיה חשך 15 ימים וימותו הרבה יהודים באותם ימי חושך

ובמה (עמין) מפריצי יהודאין ובמה [עמים] מפריצי היהודים

יִתְהַפְּכוּ לְאַהֲרָא לְגַבְיִיהוּ, וַיִּיתֶנוּ
 עִמָּהוֹן, לְאַנְחָא קָרְבָּא עַל מַלְכָּא
 מְשִׁיחָא. בְּדִין יִתְחַשֵּׁד בָּל עֲלָמָא
 חֲמִשׁ עֶשְׂרֵה יוֹמִין, וְסַנְיָאִין
 מַעֲמָא דִּישְׂרָאֵל יֵהוֹן מִתִּין בְּהִהוּא
 חֲשׂוּבָא. וְעַל דָּא בְּתִיב, (ישעיה ס')
 כִּי הִנֵּה הַחֹשֶׁד יִכְסֶּה אֶרֶץ וְעַרְפֶּל
 לְאוּמִּים.

סודות התורה רבים בענין קן צפור

^{יד ח'} פֶּתַח וְאָמַר (דברים כ"ב) כִּי (רף ח'
 ע"א) יִקְרָא קֵן צִפּוֹר לְפָנֶיךָ
 בְּדֶרֶךְ בָּבֶל עֵץ אוֹ עַל הָאָרֶץ
 אֲפֻרֹּחִים אוֹ בִּיצִים וְהָאֵם רוֹבֶצֶת
 וְגו', שֶׁלַּח תִּשְׁלַח אֶת הָאֵם וְגו', הָאִי
 קָרָא אוֹקִימָנָא לֵיהּ, וְאִיהּ חַד
 מִפְּקוּדֵי אוֹרִייתָא גְּנִיזוּן, וְאֵנָּן אִית
 לָן בֵּיהּ רִזּוּן דְּאוֹרִייתָא גְּנִיזוּן, שְׂבִילִין
 וְאַרְחִין יִדְעוּן לְחַבְרִיָּא, בְּאִינוּן
 תִּלְתִּין וְתֵרִין שְׂבִילִין דְּאוֹרִייתָא.

פֶּתַח וְאָמַר, (דברים כב) כִּי יִקְרָא
 קֵן צִפּוֹר לְפָנֶיךָ בְּדֶרֶךְ בָּבֶל
 עֵץ אוֹ עַל הָאָרֶץ אֲפֻרֹּחִים אוֹ
 בִּיצִים וְהָאֵם רוֹבֶצֶת וְגו', שֶׁלַּח
 תִּשְׁלַח אֶת הָאֵם וְגו'. פֶּסוּק זֶה
 בְּאַרְנוֹ אוֹתוֹ, וְהוּא אֶחָד מִמִּצְוֹת
 הַתּוֹרָה הַגְּנוּזוֹת, וְלָנוּ יֵשׁ בּוֹ
 סוּדוֹת תּוֹרָה גְּנוּזִים, שְׂבִילִים
 וּדְרָכִים יְדוּעוֹת לְחַבְרִים בְּאוֹתָם
 שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם נְתִיבוֹת הַתּוֹרָה.

בזמן התעוררות מלך המשיח יהיה הרבה נסים

אִמַּר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר
 בְּרִיהּ, אֶלְעָזָר, בּוֹמָנָא
 דִּיתַעַר מַלְכָּא מְשִׁיחָא, כַּמָּה
 אִמַּר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר
 בֶּנוֹ, אֶלְעָזָר, בּוֹמָנָא
 שִׁיתַעוֹרֵר מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, כַּמָּה

אתיו ונסיון אחרניו יתעורו
בעלמא. תא חוי, בגנתא דערן
דלתתא, אית אתר חד גניו
וטמיר דלא אתידע, ואיהו
מרקמא בכמה גונוני, וביה גניוין
אלף היכלין דכסופין. ולית מאן
דעייל בהו, בר משיח, דאיהו
קאים תדיר בגנתא דערן.

אותות ונסים אחרים יתעוררו
בעולם. בא ראה, בגן עדן
שלמטה יש מקום אחד גנוז
ושמור שלא נודע, והוא מרקם
בכמה גונים, ובו גנוזים אלף
היכלות של כסופים, ואין מי
שיכנס בהם פרט למשיח, שהוא
עומד תמיד בגן עדן.

בזמנים ידועים נכנס משיח להשתעשע בהיכלות עם הצדיקים
וכל גנתא מסחרא ברתיכין
סגיאין דצדיקיא, ומשיח
קאים עליהו, ועל כמה חילין
ומשיריין דנשמתיין דצדיקיא
תמן, ובראשי ירחו, ובזמני,
ובשבתו, משיח עאל ביהווא
אתר לאשתעשעא בכל אינון
היכלין.

בזמנים ידועים נכנס משיח להשתעשע בהיכלות עם הצדיקים
וכל הגן מקף במרכבות רבות
של צדיקים, ומשיח עומד
עליהם ועל כמה חילות ומחנות
של נשמות צדיקים שם, ובראשי
חדשים וחדשים ושבתות נכנס
משיח לאותו מקום להשתעשע
בכל אותם היכלות.

מקום עדן לפנים מהגן ולא נודע לאף אחד

לגו לגו מבד אינון היכלין, אית
אתר אחרא טמיר וגניו דלא
אתידע כלל, ואקרי עדן. ולית
מאן דיכיל למנדע ביה. ומשיח
אגניו (ס"א יתגלי) לבר, סחרניה

לפני ולפנים מכל אותם היכלות
יש מקום אחר טמיר וגנוז
שלא נודע כלל, ונקרא עדן, ואין
מי שיכול לדעת אותו, ומשיח
גנוז בחוץ סביב אותו מקום, עד

וְהָיָה אֵתֶר, עַד דְּאֶתְגַּלִּי לֵיהּ חַד
אֵתֶר. דְּאֶקְרִי בְּזֵן צְפוּרָה, וְאִיהוּ
אֵתֶר דְּכָרִיו עָלִיהּ הָהוּא צְפוּרָה.
דְּאֶתְעַר בְּגִנְתָּא דְּעֵדֶן בְּכָל יוֹמָא.
שְׁנַתְגַּלָּה לּוּ מְקוּם אֶחָד שְׁנַקְרָא
בְּזֵן צְפוּרָה, וְהוּא מְקוּם שְׁמִכְרִיזָה
עָלִיו אוֹתָהּ צְפוּרָה שְׁמַתְעוּרְרַת בְּגִן
עֵדֶן בְּכָל יוֹם.

מְשִׁיחַ בּוֹכָה וְהַצְדִּיקִים עֲמוּ עַל צְרוּת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל

וּבְהָהוּא אֵתֶר, מְרַקְמֵן דְּיוֹקְנֵין
דְּכָל שְׂאָר עַמּוּיָן,
דְּאֶתְבְּנִשׁוּ עָלֵיהּ דְּיִשְׂרָאֵל
לְאַבְאָשָׁא לִזְיָן. עָאֵל בְּהָהוּא אֵתֶר,
זְקִיף עֵינָיו, וְחָזִי אֲבָהּוֹן, דְּעָאֲלִין
בְּחֶרְבֵּן בֵּית אֱלֹהָא, עַד דְּחָמִי
לְרַחֵל (שְׁמוֹת י"ב ע"א) דְּדַמְעָהָא
בְּאַנְפָּהָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא
מְנַחֵם לָהּ, וְלֹא צְבִיאוֹת לְקַבְּלָא
תְּנַחוּמִין, בְּמָה דְּאֶתְ אָמַר, (יִרְמִיָּה
ד"א) מֵאֲנָה לְהַנְחִים עַל בְּנֵיהּ. בְּרִין.
מְשִׁיחַ אֲרִים קָלִיהּ וּבָבִי, וְאַזְדַּעְזַע
כָּל גִּנְתָּא דְּעֵדֶן, וְכָל אֵינוֹן
צְדִיקָא דְּתַמְנָן גָּעוּ וּבָכוּ עִמֶּיהָ.
וּבְאֵתֶר מְקוּם וּבְאֵתֶר
דְּיוֹקְנָאוֹת שֶׁל כָּל
שְׂאָר הָעַמִּים שֶׁהִתְכַּנְּסוּ עַל
יִשְׂרָאֵל לְהַרְעָ לָהֶם. נִכְנָס לְאוֹתוֹ
מְקוּם, מֵרִים עֵינָיו וְרוֹאֶה אֶת
הָאֲבוֹת שְׁנִכְנָסִים לְחֶרֶבֶן בֵּית
הָאֱלֹהִים, עַד שְׁרוּאָה אֶת רַחֵל
שְׁדַמְעוּתֶיהָ בְּפִנְיָהּ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא מְנַחֵם אוֹתָהּ, וְלֹא מְסַכֵּימָה
לְקַבֵּל תְּנַחוּמִים, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר
(יִרְמִיָּה ל"א) מֵאֲנָה לְהַנְחִים עַל בְּנֵיהּ.
אִזְ מְשִׁיחַ מֵרִים קוּלוֹ וּבּוֹכָה,
וּמְזַדְעָזַע כָּל גִּן הָעֵדֶן, וְכָל אוֹתָם
צְדִיקִים שְׁשֻׁם גּוֹעִים וּבּוֹכִים עִמּוֹ.

עִם הַבְּכִיּוֹת הוּא מְעוּרָר דְּבָרִים נוֹרָאִים

גָּעִי וּבָבִי זְמָנָא תְּנִינָא, וְאַזְדַּעְזַע
הָהוּא רְקִיעַ דְּעַל גְּבִי גִנְתָּא,
אֶלְף וְחֲמִשׁ מֵאָה רַבּוּא מְשַׁרְיִין
גּוֹעָה וּבּוֹכָה פַּעַם שְׁנִיָּה,
וּמְזַדְעָזַע אוֹתוֹ רְקִיעַ
שְׁעַל גְּבִי הַגֶּן, אֶלְף וְחֲמִשׁ מֵאוֹת

עֲלֵאיוֹ, עַד דְּמָטִי לָנוּ בְּרִסְיָא
עֲלֵאָהּ. בְּרִין, קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא
רְמִיז לְהָהוּא צַפְרָא, וְעָאֵל לְהָהוּא
קֹן דִּילָּהּ, וְיִתְבָּא לְנָבִי מְשִׁיחָא,
וְקָרִי מַה דְּקָרִי, וְאַתְעָר מַה
דְּאַתְעָר.

רְבּוּא מַחֲנֹת עֲלִיּוֹנִים, עַד שְׁמַגִּיעַ
לְתוֹךְ הַכֶּסֶּא הָעֲלִיּוֹן, וְאַזְ הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא רּוֹמֵז לְאוֹתָהּ צְפוּרָה,
וְנִכְנָסֶת לְאוֹתוֹ קֹן שְׁלָהּ וְיוֹשֶׁבֶת,
אַצֵּל הַמְּשִׁיחַ, וְקוֹרָא מַה שְׁקוֹרָא,
וּמִתְעוֹרֵר מַה שְׁמִתְעוֹרֵר.

ה' מְשַׁבֵּיעַ אוֹתָם לְהַעֲבִיר מַלְכוּת הָרְשָׁעָה מִן הָעוֹלָם
עַד דְּמָגוּ בְּרִסְיָא קְדִישָׁא, אֲתִקְרִי תִלְתָּ וּמִנִּין הָהוּא
קֹן צְפוּרָה, וּמְשִׁיחָא, וְכִלָּא סִלְקִין
לְעִילָּא, וְאוּמִי לֹון קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ
הוּא, לְאַעֲבָרָא מְלָכוּת חֵיִיבָא מִן
עֲלָמָא, עַל יְדָא דְּמְשִׁיחָא, וְלִנְקָמָא
נִקְמִין דִּישְׂרָאֵל. וְכִלָּא אִינוּן מִבְּוֹן,
דְּזָמִין קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא לְמַעֲבָד
לְעַמִּיהָ. וְתָב הָהוּא קֹן צְפוּרָה
וּמְשִׁיחָא לְדוּכְתִּיהָ. וְתָב מְשִׁיחָא
וְאַתְגָּנִיז גּוֹ הָהוּא אֲתֵר
בְּמִלְכָּדְמִין.

עַד שְׁמִתְוֹךְ הַכֶּסֶּא הַקְדוּשׁ נִקְרָא
שְׁלֹשׁ פְּעָמִים אוֹתוֹ קֹן צְפוּרָה,
וְהַמְּשִׁיחַ, וְכָל עוֹלָם לְמַעֲלָה,
וּמְשַׁבֵּיעַ אוֹתָם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְהַעֲבִיר מַלְכוּת הָרְשָׁעָה מִן
הָעוֹלָם עַל יְדֵי הַמְּשִׁיחַ וְלִנְקָמָא אֶת
נִקְמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכָל אוֹתָן טוֹבוֹת
שְׁעִתִּיד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לַעֲשׂוֹת
לְעַמּוֹ. וְשָׁב אוֹתוֹ קֹן צְפוּרָה
וְהַמְּשִׁיחַ לְמִקְוֵמוֹ, וְשָׁב הַמְּשִׁיחַ
וְנִגְנֵז לְתוֹךְ אוֹתוֹ מְקוֹם כְּמוֹ
מִקְדָּם.

פּוֹכֵב אֶחָד בְּצַבֵּעַ אֲרָגְמָן יִתְעוֹרֵר

וּבְזָמְנָא דִּיתְעָר קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ
הוּא לְאַתְקָנָא עֲלָמִין,
וְאַתְגָּהִירוּ אֲתָנוּן דְּשִׁמְיָהּ

וּבְזָמֵן שִׁיתְעוֹרֵר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְתַקֵּן אֶת הָעוֹלָמוֹת
וּמֵאִירוֹת אוֹתִיּוֹת שְׁמוֹ בְּשִׁלְמוֹת,

יו"ד בַּה"א [לתקן] וא"ו בַּה"א,
להיות הכל בשלמות אחת, אז
יתעורר כוכב אחד מִפְּחִיד
בְּאֲמֻצֵּי הָרָקִיעַ כְּגוֹן אֲרֻגְמָן, לוֹהֵט
וְנוֹצֵץ בַּיּוֹם לַעֲיֵנִי כָּל הָעוֹלָם.

בְּשִׁלְמוֹ, יו"ד בַּה"א, (דֹּאחֲקָנָא) וא"ו
בַּה"א, לְמַהְיוּ כִּלְאֵי בְּשִׁלְמוֹ חֵד. בְּרִין
יִתְעַר חֵד כִּכְבָּא דְחִילָא, בְּאֲמֻצֵּי
רָקִיעָא, כְּגוֹן אֲרֻגְוָנָא, לְחִיט וְנֹצִיץ
בִּימָמָא לְעֵינֵיהוֹן דְּכָל עָלְמָא.

יום עם הכוכב לעיני כל העולם
וְתִקּוּם שְׁלֵהֶבֶת אֵשׁ אַחַת מֵצֵד
צָפוֹן, תוֹךְ הָרָקִיעַ,
וְתִקּוּם זֶה כְּנֶגֶד זֶה אֲרַבְעִים יוֹם,
וַיִּבְהָלוּ כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם. לְסוֹף
אֲרַבְעִים יוֹם יַעֲרֹכוּ קֶרֶב הַכּוֹכָב
וְהַשְׁלֵהֶבֶת לַעֲיֵנִי הַכֹּל, וְתִתְּפֹשֵׁט
אוֹתָהּ שְׁלֵהֶבֶת בְּשֹׂרֶפֶת אֵשׁ מֵצֵד
הַצָּפוֹן, תוֹךְ הָרָקִיעַ, וַיִּחְשָׁב
לְבַלֵּעַ אוֹתוֹ כּוֹכָב, וְכִמְהָ
שְׁלִיטִים וּמַלְכִים וְאֲמוֹת וְעַמִּים
יִתְּבַהְלוּ מִזֶּה.

שְׁלֵהֶבֶת תִּקּוּם וְתִתְּפֹשֵׁט לְאַחֵר מ'
וַיִּקּוּם חֵד שְׁלֵהֶבֶת דְּאִשָּׁא
מִסְטָרָא דְצָפוֹן, גּוֹ
רָקִיעָא, וַיִּקּוּם דָּא לְקַבֵּל דָּא
אֲרַבְעִין (קע"ב ב') יוֹמִין וַיִּתְּבַהְלוּ
כָּל בְּנֵי עָלְמָא. לְסוֹף אֲרַבְעִין
יוֹמִין, יִגְחוֹן קֶרֶבָא, כִּכְבָּא
וְשְׁלֵהֶבֶתָא, לְעֵינֵיהוֹן דְּכִלְאֵי,
וַיִּתְּפֹשֵׁט תְּהוּא שְׁלֵהֶבֶתָא בִּיקִידוֹ
דְּאִשָּׁא, מִסְטָרָא דְצָפוֹן, גּוֹ
רָקִיעָא, וַיִּחְשָׁב לְמַבְלַע תְּהוּא
כִּכְבָּא, וְכִמְהָ שְׁלִיטִין וּמַלְכִין
וְאֻמִּיָּא וְעַמִּמִּיָּא, יִתְּבַהְלוּ מִהָאִי.

והכוכב יעשה פרקיע דרכים
אז יסתלק אותו כוכב לצד דרום
וישלט על אותה שלֵהֶבֶת,
ואותה שלֵהֶבֶת תִּבְלַע מְעַט מְעַט
בְּרָקִיעַ מִלְּפָנֵי אוֹתוֹ כּוֹכָב, עַד

הַשְׁלֵהֶבֶת תִּבְלַע מְעַט מְעַט
בְּרִין יִסְתַּלַּק תְּהוּא כִּכְבָּא לְסִטָּר
דְּרוֹם, וַיִּשְׁלוּט עַל תְּהוּא
שְׁלֵהֶבֶתָא, וְתְהוּא שְׁלֵהֶבֶתָא
יִתְּבַלַּע וְעִיר וְעִיר בְּרָקִיעָא, מִקְּמֵי

ההוא בכבא, עד דלא יתחזי
 כלא. ברין, ההוא בכבא יעביד
 אורחין ברקיע, בתריסר תחומין,
 וקיימין אינון נחורין ברקיעא
 תריסר יומין.
 שלא תראה כלל. אז אותו כוכב
 יעשה דרכים ברקיע בשנים עשר
 תחומים, ועומדים אותם אורות
 ברקיע שנים עשר ימים נוספים.

השמש יתחשך בחצות היום ויהיה קול גדול שאנשים רבים
 ימותו מזה

לבתר תריסר יומין יודעזעון כל
 בני עלמא, ויתחשך
 שמשא בפלגות יומא, כמה
 דאתחשך יומא דאתחרב בי
 מקדשא, עד דלא יתחזון שמיא
 וארעא. ויתער חד קלא ברעם
 וזיקין, ואתחלחלא ארעא מההוא
 קלא, וכמה חילין ומשיריין
 ימותון מניה.
 אחר שנים עשר ימים נוספים
 יודעזעו כל בני העולם,
 ויתחשך השמש בחצות היום, כמו
 שנחשך ביום שחרב בית המקדש,
 עד שלא יראו שמים וארץ. ויתעורר
 קול אחד ברעמים וברקים,
 ותתחלחל הארץ מאותו קול, וכמה
 חילות ומחנות ימותו ממנו.

בעיר רומי תבעיר שלהבת גדולה מאד

וההוא יומא, יתער בקרתא
 דרומי רבתא, חד
 שלהובא דאשא, בההוא קלא
 דיתער בכל (דף ח' ע"ב) עלמא.
 ויוקיד כמה מגדלין, וכמה
 היכלין, וכמה מגדלין יפלו,
 וכמה פרדשבי ורברבי יפלו
 ואותו יום תתעורר בעיר רומי
 רבתי שלהבת אש
 אחת, באותו קול שיתעורר
 בכל העולם, וישרף כמה
 מגדלים וכמה היכלות, וכמה
 מגדלים יפלו, וכמה גדולים
 ושרים יפלו באותו יום, וכלם

דף ח'

בַּהֲהוּא יוֹמָא וּבְדַהוּ, יִתְבַּנְּשׁוּן יִתְכַּנְּסוּ עָלֶיהָ לָרַע, וְכָל בְּנֵי
עָלָה לְבִישׁ. וְכָל בְּנֵי עֲלָמָא לֹא הָעוֹלָם לֹא יוּכְלוּ (יחשבו)
יְבָלִין (ס"א יחשבו) לֹא שְׁתֻּבָּא. לְהַנְצִל.

שְׁנִים עֶשֶׂר חֲדָשִׁים יִגְזְרוּ גְזֵרוֹת עַל יִשְׂרָאֵל

מִהֲהוּא יוֹמָא, עַד תְּרִיסַר יָרְחִין, מֵאוֹתָן יוֹם וְעַד שְׁנִים עֶשֶׂר
יִתְעַטֹּון כָּל מַלְכָּא, חֲדָשִׁים יִתְעַצּוּ כָּל
וְיִגְזְרוּן בְּמָה גְזֵרוֹת, וּבְמָה הַמְּלָכִים וְיִגְזְרוּ כְּמָה גְזֵרוֹת וְכְמָה
שְׁמִדוֹת עַל יִשְׂרָאֵל, וְיִצְלָחוּן בִּיהַ שְׁמִדוֹת עַל יִשְׂרָאֵל, וְיִצְלִיחוּ בָהֶם,
(נ"א בהון), כְּמָה דְּאִתְמַר וּבְכָא כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר אֲשֶׁרִי מִי שְׁיִהִי
אִיהוּ מֵאֵן דִּיעָרַע תַּמָּן, וּבְכָא שֵׁם וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁלֹא יִהְיֶה שֵׁם, וְכָל
אִיהוּ מֵאֵן דִּלֹּא יַעֲרַע תַּמָּן וְכָל הָעוֹלָם יִהְיֶה בְּעַרְבוּכְיָה גְדוּלָּה.
עֲלָמָא יִהְיֶה בְּעַרְבוּכְיָא סְגִיָּא.

מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחִים וְהַצְּדִיקִים יִתְעוֹרְרוּ

לְסוּף תְּרִיסַר יָרְחִי, יָקוּם שֶׁכֶּט מִיִּשְׂרָאֵל, דָּא מַלְכָּא
לְסוּף שְׁנִים עֶשֶׂר חֲדָשִׁים יָקוּם שֶׁכֶּט מִיִּשְׂרָאֵל, זֶה מֶלֶךְ
מְשִׁיחָא, דִּיתַעֲרֵר גּוֹ גִּנְתָּא דְּעֵדֶן. וְכָל הַמְּשִׁיחִים שִׁיתְעוֹרְרוּ תוֹךְ גֵּן הָעֵדֶן, וְכָל
אֵינוֹן צְדִיקָא יַעֲטְרוּן לִיהַ תַּמָּן, אוֹתָם הַצְּדִיקִים יַעֲטְרוּ אוֹתוֹ שֵׁם,
וְיִתְגַּדְּלוּ לִיהַ מֵאֵי וְיִינָא, בְּאִתְוֹן וְיִתְגַּדְּלוּ לוֹ כָּלִי זֵין בְּאוֹתִיּוֹת רְשׁוּמוֹת
רְשִׁימָן דְּמֵאֵי דְשָׂמָא קִדְּיָשָׁא. שֶׁל כָּלִים שֶׁל הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ.

הַתְעוֹרְרוּ קְדוּשִׁים הִגִּיעַ זְמַן יַחִיד קוֹדֶשָׁא בְּרִיד הוּא וְשְׁכִינְתִּיהַ

וְקִלָּא יִתְפּוּצֵין בְּעַנְפֵי אֵילָנִין וְקוֹל יִתְפּוּצֵין בְּעַנְפֵי עֵצֵי הָגֵן,
דִּגְנִתָּא, קָרִי בְּחִיל, קוֹרָא בְּחִיל וְאוֹמַר:

וְאָמַר, אֶתְעַרְוּ קַדִּישֵׁי עֲלִיּוֹנִין, קוֹמוּ
מִמְּקָמִי מְשִׁיחָא, הָא עֲדָנָא
לְאַתְחַבְרָא אִיתְתָּא בְּבַעֲלָהּ, וּבַעֲלָהּ
בְּעִי לְנִקְמָא לָהּ נִוְקְמִין דְּעֲלָמָא,
וְלֹאֲקָמָא לָהּ, וְלֹאֲנַעֲרָה לָהּ מַעֲפָרָא.

הִתְעוֹרְרוּ קְדוֹשִׁים עֲלִיּוֹנִים, קוֹמוּ
מִלִּפְנֵי הַמָּשִׁיחַ, הֵרִי זְמַן
שֶׁתִּתְחַבֵּר אִשָּׁה בְּבַעֲלָהּ, וּבַעֲלָהּ
רוּצָה לְנִקְמָה לָהּ נִקְמוֹת בְּעוֹלָם
וְלִהְיוֹתָהּ, וּלְנַעֲרָה אוֹתָהּ מִן הָעֶפֶר.

מְשִׁיחַ וּסְבִיבֵי אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב וּמֹשֶׁה יְקוֹמוּ

בְּרִין יְקוֹמוּן בְּלָחוּ, וַיַּחְגְּרוּן לֵיהּ
בְּמִלְּקַדְמִין מָאֲנִי וַיִּינִיחָהּ,
אַבְרָהָם מִימִינֶיהָ, יִצְחָק
מִשְׁמָאלֶיהָ, יַעֲקֹב קָמִיָּהּ, מֹשֶׁה
רַעֲיָא מְהִימָנָא, עַל כָּל אֲרִין
צַדִּיקָא, אוֹיֵל וְרָקִיד גּוֹ גִּנְתָּא דְּעָדוּן.

אִזּוּ יְקוֹמוּ כֻלָּם וַיַּחְגְּרוּ אוֹתוֹ כְּמוֹ
מִקְדָּם בְּכָלִי זֵינוּ. אַבְרָהָם
מִימִינּוּ, יִצְחָק מִשְׁמָאלוֹ, יַעֲקֹב
לִפְנָיו. מֹשֶׁה רוּעָה הַנָּאֲמָן עַל כָּל
אֵלֹהֵי הַצַּדִּיקִים הוֹלֵךְ וְרוֹקֵד בְּתוֹךְ
גֵּן הָעֵדֶן.

מְשִׁיחַ יִגְזֹז מ' יוֹם בְּמִקּוֹם "קֵן צִפּוֹר"

בִּיּוֹן דְּאַתְקֵן מְשִׁיחָא, עַל יְדָא
דְּצַדִּיקָא בְּגִנְתָּא דְּעָדוּן.
יַעֲוִל בְּתַהוּא דְּוִבְתָּא דְּאַקְרִי ק"ן
צִפּוֹר בְּמִלְּקַדְמִין, וְחָמִי תַמָּן
הָהוּא דִּיוִקְנָא דְּחֶרֶבֶן בֵּית
מִקְדָּשָׁא, וּבְלָחוּ צַדִּיקָא
דְּאַתְקַטְלוּ בֵּיהּ. בְּרִין נָטִיל מִתַּמָּן
(ס"א עֶשֶׂר) לְבוּשִׁין, וְאִינּוֹן (נ"א וְאִקְרוּן)
עֶשֶׂר לְבוּשֵׁי קִנְיָא. וַיִּתְּנִיזוּ תַמָּן
אַרְבַּעִין יוֹמִין, דְּלֹא אִתְּגַלִּיָּא בְּלָל.

בִּיּוֹן שֶׁנִּתְקַן מְשִׁיחַ עַל יְדֵי
צַדִּיקֵי גֵן הָעֵדֶן, יִכְנֹס
לְאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁנִּקְרָא ק"ן צִפּוֹר
כְּמוֹ מִקְדָּם, וְרוּעָה שָׁם אוֹתוֹ
דִּיוִקָן שֶׁל חֶרֶבֶן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,
וְכָל הַצַּדִּיקִים שֶׁנִּהְיָוּ בּוֹ, וְאִזּוּ
נוֹטֵל מִשָּׁם (עֶשֶׂר) לְבוּשִׁים, וְהֵם
(נִקְרָאִים) עֹשֶׂרָה לְבוּשֵׁי קִנְיָא,
וַיִּגְזֹז שָׁם אַרְבָּעִים יוֹם שֶׁלֹּא
יִתְגַּלֶּה כָּלֵל.

ה' מנשק את מלך המשיח

לסוף ארבעין יומין, קלא חד
 יתער, ויתקרי מגו
 הכסא העליון, אותו ק"ן צפ"ר
 במלך המשיח שנגנו בו, ואז
 מעלים אותו למעלה, והקדוש
 ברוך הוא רואה את מלך המשיח
 מתלבש בלבוש נקמה וחסד כלי
 קרב, נוטל אותו ומנשק אותו על
 ראשו.
 בורסיא עלאה, תהוא ק"ן צפ"ר
 במלך משיחא דאתנגנו ביה.
 וכדין סלקין ליה לעלא, וקודשא
 ברוך הוא חמי ליה למלךא
 משיחא, מתלבש בלבושא
 נוקמא, וחסיד מאני וייני נטיל
 ליה, ונשיק ליה על רישיה.

ה' מעטר את המשיח בעטרה שנקם ה' בפרעה ופרשיו

ברין, מודעזעו ג' מאה ותשעין
 רקיעין, וארמיו קודשא
 ברוך הוא לחד רקיעא מאיגון
 דתהו גנו משישת ימי בראשית,
 ואפיק מחד היכלא דבחהווא
 רקיעא (תרומה ק"ב א') חד בתרא
 גליפא, מחקקא בשמחן קדישין.
 בתהוא עמרא אתעטר קודשא
 ברוך הוא, בד עברו ישראל ית
 ימא, למיטל נוקמין מכל רתיבי
 פרעה ופרשיו, ואעטר ליה
 למלךא משיחא.
 אז מודעזעים שלש מאות
 ותשעים רקיעים, ורומז
 הקדוש ברוך הוא לרקיע אחד
 מאותם שהיו גנוזים משישת ימי
 בראשית, ומוציא מהיכל אחד
 שבאותו רקיע כתר חקוק אחד,
 מחקק בשמות הקדושים. באותה
 עטרה התעטר הקדוש ברוך הוא
 כשעברו ישראל את הים, לטל
 נקמות מכל מרכבות פרעה
 ופרשיו, ומעטר את מלך המשיח
 בה.

מנשק אותו פעם שנית

ביון דאתעטר ואתתקן בכל הני תקונין, נטיל ליה קודשא בריך הוא ונשיק ליה במלךדמין. מאן חמי, רתיבין קדישין, ומשריין עלאין, דסחרין ליה, ויהבין ליה מתנן ונבובון סגיאין, ויתעטר מבפלהו.

ביון שעתעטר והתתקן בכל התקונים הללו, נוטל אותו הקדוש ברוך הוא ומנשק אותו כמו מקדם. מי ראה מרכבות קדושות ומתנות עליונים שסובבים אותו ונותנים לו מתנות ומותרות רבות, ויתעטר מכלם.

מתכסה ל' יום ב"קן צפור"

עאל תמן בחד היכלא, וחמי כל אינון מלאכי עלאי, דאקרון אבלי ציון, אינון דבכו על חרבן בי מקדשא, ובכאן תדיר, ואינון יהבין ליה חד פורפירא סומקא, למעבד נוקמין. בדין, קודשא בריך הוא גניז ליה בטהוא קן צפור, ואתכסי תמן תלתין יומין.

נכנס לשם להיכל אחד, ורואה כל אותם מלאכים עליונים שנקראים אבלי ציון, אותם שבכו על חרבן בית המקדש, ובוכים תמיד, והם נותנים לו לבוש אדם אחד לעשות נקמות. אז הקדוש ברוך הוא גויז אותו באותו קן צפור, ומתכסה שם שלשים יום.

ירד למטה מעטר וכל העולם יראו אור מהרקיע לארץ והחכמים יבינו מה זה

לבתר תלתין יומין, בטהוא קן צפור, יחות מעטר בכל אינון תקונין מעילא ומתתא, לאחר שלשים יום, באותו קן צפור, ירד מעטר בכל אותם תקונים ממעלה וממטה,

כמה משריין קדישין סחרניה, ויחמון כל עלמא, חד נהירו, תלי מרקיעא לארעא, ויקום שבעה יומין, וכל בני עלמא יתמחון ויתבהלון, ולא ינדעון כלל, בר אינון חבימין, דינדעון ברזין אליין, ובאה חולקיהון.

כמה מחנות קדושים סביבו, ויראו כל העולם אור אחד תלוי מהרקיע לארץ, ויעמד שבעה ימים, וכל בני העולם יתמהו ויבהלו, ולא ידעו כלל, פרט לאותם חכמים שיודעים בסודות הללו, אשרי חלקם.

רחל תקבל תנחומים ותנשק למלך המשיח

וכל אינון שבעה יומין יתעתד (ס"א יתעטר) בארעא, בטהוא ק"ן צפ"ר. באן אתר. בדרה, דא קבורת רחל, דאיהי קיימא בפרשת אורחין. ויבשר לה, וינחם לה, וכדין תקבל תנחומין, ותקום ותנשיק ליה.

וכל אותם שבעה ימים יתיצב (יתעטר) בארץ באותו ק"ן צפ"ר. באיזה מקום? בדרך, זו קבורת רחל שעומדת בפרשת דרכים. ויבשר לה וינחם אותה, ואז תקבל תנחומים, ותקום ותנשק אותו.

יהיה גנוז שם 12 חדשים

לבתר יקום תהוא נהירו מההוא אתר, ושרי ביריחו קרתא דאילני. בכל עץ דא יריחו. או על הארץ, דא ירושלים. ויהא גנוז בטהוא נהירו דק"ן צפ"ר תריסר ירחי.

אחר כך יקום אותו אור מאותו מקום, ושורה ביריחו עיר האילנות. בכל עץ - זה יריחו. או על הארץ - זו ירושלים. ויהיה גנוז באותו אור של ק"ן צפ"ר שנים עשר חדש.

יתגה בארץ הגליל

בְּתֵר תְּרִיסֵר יִרְחִי, יִזְדַּקָּה הַהוּא דף ט'
 נִחִירוּ בֵּין שָׁמַיָא וְאַרְעָא,
 וַיִּשְׁרִי (שמות ז' ע"ב) בְּאַרְעָא דְגָלִיל,
 דְּתַמָּן הָוָה שִׁירוּתָא דְגִלּוּתָא
 דִּישְׂרָאֵל. וְתַמָּן יִתְגַּלִּי מַה־הוּא
 נִחִירוּ דְקֵן צְפּוֹר, וְתָב לְאַתְרֵיהּ.
 וְהַהוּא יִזְמָא יִזְדַּעֲזַע כָּל אַרְעָא
 בְּמִלְקַדְמִין, מִסִּיפֵי שָׁמַיָא עַד (דף
 ט' ע"א) סִיפֵי שָׁמַיָא, וּבְדִין יַחוּזֵן
 (ינדעון) כָּל עֲלָמָא, דְּהָא אֲתַגְלִי
 מִלְכָּא מְשִׁיחָא, בְּאַרְעָא דְגָלִיל.
 אַחֲרֵי שְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ יִזְדַּקָּה
 אוֹתוֹ אוֹר בֵּין שָׁמַיִם
 וְאַרְצָא, וַיִּשְׁרֶה בְּאַרְצָא דְגָלִיל, שְׁשֹׁם
 הִיְתָה רֵאשִׁית גִּלּוּת יִשְׂרָאֵל, וְשֵׁם
 יִתְגַּלֶּה מֵאוֹתוֹ אוֹר שֶׁל קֵן צְפּוֹר,
 וְשָׁב לְמִקְוֵמוֹ. וְאוֹתוֹ יוֹם תִּזְדַּעֲזַע
 כָּל הָאָרֶץ כְּמוֹ מִקְדָּם מִסּוֹף
 הַשָּׁמַיִם עַד סוֹף הַשָּׁמַיִם, וְאִזּוֹ
 יֵרָאוּ [ינדעון] כָּל הָעוֹלָם שְׁהִירֵי
 הַתְּגָלָה מִלֶּךְ הַמְּשִׁיחַ בְּאַרְצָא
 הַגָּלִיל.

כָּל הָעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה יֵאָסְפוּ אֵלָיו וּבִזְכוּת הַתִּינוּקוֹת יִתְגַּבֵּר כְּחוֹ
 וַיִּתְּבַנְּשׁוּן לֵיהּ כָּל אֵינֻזֵן דִּלְעָאן וַיִּתְּבַנְּסוּ
 בְּאוֹרֵייתָא, וְאֵינֻזֵן אֵלָיו כָּל אֵלּוֹ
 וְעִירִין בְּעֲלָמָא. וּבִזְכוּת יְנוּקֵי דְבִי
 רַב, יִתְתַּקֵּף חֵילֵיהּ לְאַתְגַּבְּרָא,
 וְרָזָא דָא אֶפְרוּחִים. וְאִי לָא
 יִשְׁתַּבְּחוּן אֵלָיו, הָא יְנוּקֵי דִיתְבִּין
 בְּתוֹקָפָא דְאַמְהוֹן וַיִּנְקִי, כְּמָה
 דְּאַתָּ אָמַר, (ישעיה כ"ח) גְּמוּלִי
 מִחֲלָב עֵתִיקֵי מְשָׁדִים. וְהֵינּוּ אוֹ
 בִיצִים, דְּבִגִּין אֵלָיו, שְׂרִיא
 שְׂכִינְתָא עִמְהוֹן דִּישְׂרָאֵל בְּגִלּוּתָא.
 וְהֵם מְעֻטִּים בְּעוֹלָם. וּבִזְכוּת
 תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן יִתְחַזַּק כְּחוֹ
 לְהַתְּגַבֵּר, וְסוּד זֶה אֶפְרוּחִים. וְאִם
 לֹא יִמָּצְאוּ אֵלּוֹ, הֲרִי תִינוּקוֹת
 שְׂיוֹשְׁבִים בְּתַקְפָּא אִמָּם וַיִּוְנָקִים,
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה כח) גְּמוּלִי
 מִחֲלָב עֵתִיקֵי מְשָׁדִים. וְהֵינּוּ אוֹ
 בִיצִים, שֶׁבְּשִׁבִיל אֵלָה שׁוֹרָה
 שְׂכִינָה עִם יִשְׂרָאֵל בְּגִלּוּת.

לְאַחַר יב חֹדֶשׁ יָבוֹא בַּעֲלָה וַיָּקִים אוֹתָהּ מֵעֶפֶר

דָּהָא חֲבִימִין וְעִירִין אִינוּן דִּישְׁתַּכְּחוּן בְּהָהוּא זְמַנָּא, וְהֵינּוּ (דְּבָרִים כ"ב) וְהָאֵם רֹבֶצֶת עַל הָאֶפְרוֹחִים אוֹ עַל הַבָּצִים, לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים (דָּהָא בִּיה לֹא קִימָא מִיֵּלָא לֹא־פָקָא מִגְּלוּתָא אִלָּא בִּמְלָכָא עֵילָאָה, דְּכִין דְּאִינוּן רַבִּין וְיוֹנָקִין יְהִיבִין תּוֹקְפָא לְמַלְכָא מְשִׁיחָא כְּדִין אִימָא עֵילָאָה דְּהִיא רַבִּיעָא עֲלֵיהּ יִתְעַרַת לְגַבִּי בַּעֲלָה) וַיִּתְּעַבְבּ (הִכִּי) עַד תַּרְיֶסֶר יָרְחִין אַחֲרָנִין. לָבֹתָר, יִיתִי בַּעֲלָהּ, וַיּוֹקִים לָהּ מֵעֶפְרָא, כְּמָה דְּאֵתָּא אָמֵר, (עֲמוּס ט') אָקִים אֶת סִכַּת דְּדֹד הַנָּפֶלֶת.

וְשֹׁהֲרֵי מַעֲשִׂים הַחֲכָמִים שִׁמְצָאוּ בְּאוֹתוֹ זְמַן, וְהֵינּוּ (דְּבָרִים כב) וְהָאֵם רֹבֶצֶת עַל הָאֶפְרוֹחִים אוֹ עַל הַבָּצִים, [שֹׁהֲרֵי בּוֹ לֹא עוֹמֵד הַדָּבָר לְהוֹצִיא מִן הַגְּלוּת אִלָּא בִּמְלָךְ הָעֲלִיּוֹן, שְׂכִינֹן שֶׁהֵם יִלְדִים וְתִינוּקוֹת, נוֹתְנִים תִּקְףָּ לְמֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, אִזּוּ הָאִמָּא הָעֲלִיוֹנָה, שֶׁהִיא רֹבֶצֶת עֲלֵיהֶם, מִתְעוֹרֶרֶת לְגַבִּי בַּעֲלָה] וַיִּתְּעַבְבּ [כֵּךְ] עַד שְׁנַיִם עָשָׂר חֳדָשִׁים אַחֲרָיו. אַחֲרַי כֵּךְ יָבֹא בַּעֲלָה וַיָּקִים אוֹתָהּ מִהָעֶפֶר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמָר (עֲמוּס ט) אָקִים אֶת סִכַּת דְּדֹד הַנָּפֶלֶת.

כִּימִי צֵאתָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת

בְּהָהוּא יוֹמָא, מַלְכָּא מְשִׁיחָא שְׂאָרֵי וַיִּכְנוּשׁ גְּלוּתָא, מִסִּיפֵי עֲלָמָא עַד סִיפֵי עֲלָמָא, כְּמָה דְּאֵתָּא אָמֵר (דְּבָרִים ל') אִם יִתִּיָּה נִדְחָךְ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם וְגו'. מִהָהוּא יוֹמָא, כָּל אֲתִין וְנַסִּין וְגִבּוֹרָאן דְּעַבְדֵּי קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאוֹתוֹ יוֹם מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יִתְחִיל וַיִּכְנֹס הַגְּלוּת מִסּוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּף הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמָר (דְּבָרִים ל) אִם יִתִּיָּה נִדְחָךְ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם וְגו'. מֵאִתּוֹ יוֹם כָּל הָאוֹתוֹת וְהַנִּסִּים וְהַגְּבוּרוֹת שֶׁעָשָׂה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

במצרים, יעביר לון לישראל, במצרים, יעשה אותם לישראל, כמה דאת אמר (מיכה ז) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות.

אשרי מי שיזכה להיות באותו הדור

אמר רבי שמעון, אלעזר ברי, כל אליו מלין תשבח ברוך דתלתין ותריין שביילין דבשמה קדישא, ועד דנסין אליו לא יתעוררן בעלמא, לא ישתלים רוא דשמה קדישא, ולא תתער לאהבה, כמה דאת אמר (שיר השירים ב') השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות. בצבאות: דא מלכא (נ"א משיחא) דאקרי צבאות. או באילות השדה שאר חילין ומשריין דלתתא. אם תעירו ואם תעוררו את האהבה: דא ימינא דקודשא בריך הוא, דאקרי אהב"ה. עד שתחפץ תהיה דשכיבת לעפרא, ויהא רעותא דמלכא בה. ופאה איהו מאן דיזכי להווא דרא, ופאה איהו בעלמא דין, ופאה איהו בעלמא דאתי.

אמר רבי שמעון, אלעזר ברי, כל הדברים הללו תמצא בסוד של שלשים ושנים שבילים של השם הקדוש, ועד שהנסים הללו לא יתעוררו בעולם, לא ישתלם סוד השם הקדוש ולא תתעורר לאהבה, כמו שנאמר (שיר ב) השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות. בצבאות - זה מלך (המשיח) שנקרא צבאות. או באילות השדה - שאר החילות והמחנות שלמטה. אם תעירו ואם תעוררו את האהבה - זה ימין של הקדוש ברוך הוא שנקרא אהב"ה. עד שתחפץ - אותה ששוכבת לעפר, ויהיה רצון המלך בה. אשרי מי שיזכה לאותו דור. אשריו בעולם הזה ואשריו בעולם הבא.

ראו אור יום שנהשך

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָרִים יְדוּי בְּצִלּוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן הָרִים יְדִיו בְּתַפְלָה
 לְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, וְצִלִּי לְקֹדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְהַתְּפִלָּה
 צְלוֹתֶיהָ, לְבָתֵּר דְּצִלִּי צְלוֹתֶיהָ, תְּפִלָּתוֹ. אַחֲרֵי שֶׁהַתְּפִלָּה תְּפִלָּתוֹ,
 אָתָּה ר' אֶלְעָזָר בְּרִיה, וְר' אַבְא וַיֵּשְׁבוּ קָמִיָּה. עַד שֶׁהָיוּ יוֹשְׁבִים
 חֲמוֹ חֵד נִהֲרִי דִּימָמָא דְּאַתְחָשָׁה, לְפָנָיו, רָאוּ אֹר יוֹם אֶחָד שְׁנַחֲשָׁךְ
 וְאַשְׁתַּקֵּעַ חֵד צְנוּרָא (צוּרָא) וְנִשְׁקַע צְנוּר (צוּר) אֶחָד שֶׁל
 דְּשִׁלְחִיבָא דְּאִשָּׁא גוּ יִמָּא שְׁלֵהֶבֶת אֵשׁ בְּתוֹךְ הַיָּם שֶׁל
 דְּמִבְרִיָּה, וְאַוְדַּעְזַע כָּל הַחֹא הָאֵתָּר. טְבַרְיָה, וְהִזְדַּעְזַע כָּל אוֹתוֹ מְקוֹם.

עֲכָשׁוּ הוּא הַזְמַן שֶׁה' זֹכֵר בָּנוּ וּמוֹרִיד ב' דְּמַעוֹת לַיָּם הַגָּדוֹל

אֲמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְדָאִי הַשְׁתָּא אֲמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְדָאִי עֲכָשׁוּ
 הוּא עֲדָנָא, דְּקוֹדֶשׁא הוּא זְמַן שֶׁהַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ
 בְּרִיךְ הוּא אֲדַכֵּר לְבָנָיו, וְאַחֲרֵי הוּא נִזְכָּר בְּבָנָיו וּמוֹרִיד שְׁתֵּי
 תַרְיִן דְּמַעֲיִן לָגוּ יִמָּא רַבָּא. וְכַד דְּמַעוֹת לַיָּם הַגָּדוֹל, וְכַאֲשֶׁר
 נִחְתִּין, פִּגְעִין בְּהָאִי צְנוּרָא יוֹרְדוֹת, הֵן פּוֹגְעוֹת בְּצְנוּר הַזֶּה
 דְּשִׁלְחִיבָא דְּאִשָּׁא, וַיִּשְׁתַּקֵּעוּ דָּא שֶׁל שְׁלֵהֶבֶת אֵשׁ, וַיִּשְׁתַּקֵּעוּ זֶה
 בְּדָא בִּימָא. בָּכָה רַבִּי שְׁמַעוֹן בָּזָה בָּיִם. בָּכָה רַבִּי שְׁמַעוֹן וּבָכוּ
 וּבָכוּ חֲבֵרָיָא.

זְכוֹת דּוֹרוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן יָקִים הָעוֹלָם עַד שִׁיבֹא הַמָּשִׁיחַ

אֲמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָאֵתָּעֲרָנָא אֲמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָרִי הַתְּעוֹרְרוֹנוּ
 בְּרִיזִי דְּאַתְנוּן דְּשָׁמָא בְּסוּדוֹת הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם
 קְדִישָׁא, בְּסִתְרָא דְּאַתְעָרוּתָא הַקֹּדֶשׁ בְּסִתֵּר הַהַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁלוֹ

אל בניו, אבל עכשו יש לי לגלות
מה שלא נתנה רשות לשום אדם
אחר לגלות, אלא זכות הדור הזה
תעמיד את העולם עד שיבא מלך
המשיח. אמר רבי שמעון לרבי
אלעזר בנו ולרבי אבא, עמדו
בעמדם. קמו רבי אלעזר ורבי
אבא. בכה רבי שמעון פעם
אחרת ואמר, אוי מי יעמד במה
שתמשיך (שראיתי) שגלות, מי יכול לסבל?

דיייה, לגבי בנו, אבל השתא,
אית לי לגלגא, מה דלא אתיהיב
רשו לבר נש אחרא לגלגא. אלא
וכו ודרא דא, יקיים עצמא עד
דייתי מלכא משיחא. אמר רבי
שמעון לר' אלעזר בריה ולרבי
אבא, קומו בקיומיכו. קמו ר'
אלעזר ור' אבא. בכה רבי שמעון
ומנא אחרא, אמר ווי מאן יקום
במה דאמינא (נ"א דחמינא) גלותא
יתמשיך, מאן יכיר למסבל.

עכשו בגלות שולט על עם ישראל סטרא אחרא

אף הוא קם ואמר, (עמוס ט) ה'
אלהינו בעלוננו אדנים
זולתך לבד בך נזכיר שמך.
הפסוק הזה פרשהו, אבל
בפסוק זה יש סוד עליון בתוך
האמונה. ה' אלהינו - זהו ראשית
הסודות העליונים, מקום שמשם
יוצאים כל האורות של כל הנרות
כלם להדליק, ושם תלוי כל סוד
האמונה, שם זה שולט על הכל.

בעלוננו אדנים זולתך - שהרי
על עם ישראל אין מי

אוף איהו קם ואמר (ישעיה כ"ו)
ה' אלהינו בעלוננו אדנים
זולתך לבד בך נזכיר שמך האי
קרא אוקמוה. אבל בהאי קרא
אית רזא עצאה, גו מהימנותא.
ה' אלהינו: דא הוא שירותא
דרזין עצאין, אתר דמתמן נפקין
כל נהירו דשרגין בלהו לאדלקא.
ותמן תליא כל רזא דמהימנותא,
שמא דא שלים על בלא.

בעלוננו אדנים זולתך. דהא עמא
דישראל, לית מאן

דְּשָׁלִיט עָלֶיהָ בַּר שְׁמָא עָרָא דָּא. שְׁשׁוּלִיט עָלֵיו פֶּרֶט לְשֵׁם הָעֲלִיּוֹן
וְהַשְׁתָּא בְּגִלּוֹתָא שְׁלִיט עָלֶיהָ הַזֶּה, וְעַכְשָׁו בְּגִלּוֹת שׁוּלִיט עָלֵיו
סְטֵרָא אַחֲרָא. הַצֵּד הָאֲחֵר.

אָנוּ מְזַכְרִים רַק שְׁמֶךָ בְּגִלְל שְׁהִיא שׁוֹכֶכֶת לְעַפְרָא

דף ט: לְבַד בְּךָ נִזְכִּיר שְׁמֶךָ. רְוָא דְשְׁמָא לְבַד בְּ"ךָ נִזְכִּיר שְׁמֶךָ - סוּד
קַדִּישָׁא, כְּלָלָא דְעֵשְׂרִין הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, כָּלֵל שֶׁל
וְתַרְוִין אַתְוּוֹן, וּבְנִסְתִּי יִשְׂרָאֵל לָא עֲשָׂרִים וּשְׁתֵּים אֲוִתִּיּוֹת, וּכְנִסְתִּי
מִתְבָּרְכָא אֵלָא מִנּוּ שְׁמָא דָּא יִשְׂרָאֵל לֹא מִתְבָּרְכֶת אֵלָא מִתּוֹךְ
דְּאַקְרִי בְּךָ, כְּמָה דְאַתָּה אָמַר (שְׁמוֹת ו"ב) אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ
(בְּרֵאשִׁית מ"ח) בְּךָ יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל. (בְּרֵאשִׁית מ"ח) בְּךָ יִבְרַךְ
(תְּהִלִּים י"ח) כִּי בְּךָ אֲרוּץ גְּדוּד. יִשְׂרָאֵל. כִּי בְּךָ אֲרוּץ גְּדוּד.
וּבְזִמְנָא דְשְׁלִימוֹ אֲשַׁתְּבַח, לָא וּבְזִמְנָא שְׁנִמְצָאת שְׁלֵמוֹת, לֹא
הָיָה נִפְרָד זֶה מִזֶּה, וְאַסּוּר לְהַפְרִיד זֶה מִזֶּה, אֲשֶׁה מִבְּעֻלָּה,
לֹא בְרַעֲיוֹנוֹת וְלֹא בְּאַזְכָּרָה, כְּדִי לֹא לְהִרְאוֹת פְּרוּד, וְעַכְשָׁו
בְּגִלּוֹת נִמְצָא פְּרוּד, שְׁמִתּוֹךְ צָרָה שֶׁל כָּל זִמְנָא וְזִמְנָא אָנוּ עוֹשִׂים
פְּרוּד לְהַזְכִּיר אוֹתוֹ שֵׁם, פֶּרֶט לְבַעֲלָהּ, מִשּׁוֹם שְׁהִיא שׁוֹכֶכֶת
לְעַפְרָא, וְהִינּוּ לְבַד בְּךָ נִזְכִּיר שְׁמֶךָ.

לְבַד בְּךָ נִזְכִּיר שְׁמֶךָ. רְוָא דְשְׁמָא קַדִּישָׁא, כְּלָלָא דְעֵשְׂרִין וְתַרְוִין אַתְוּוֹן, וּבְנִסְתִּי יִשְׂרָאֵל לָא מִתְבָּרְכָא אֵלָא מִנּוּ שְׁמָא דָּא דְאַקְרִי בְּךָ, כְּמָה דְאַתָּה אָמַר (שְׁמוֹת ו"ב) אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ (בְּרֵאשִׁית מ"ח) בְּךָ יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל. (תְּהִלִּים י"ח) כִּי בְּךָ אֲרוּץ גְּדוּד. וּבְזִמְנָא דְשְׁלִימוֹ אֲשַׁתְּבַח, לָא הָיָה מִתְפָּרֵשׁ דָּא מִן דָּא. וְאַסּוּר (דף ט ע"ב) לְאַפְרָשָׁא דָּא מִן דָּא, אֲתַתָּא מִבְּעֻלָּה, לָאוּ בְרַעֲיוֹנִי, וְלָאוּ בְּדִכּוּרִי, בְּגִין דְּלֹא לְאַחֲזֹאהּ פְּרוּדָא, וְהַשְׁתָּא בְּגִלּוֹתָא פְּרוּדָא אֲשַׁתְּבַח, דְּמִנּוּ עֲאֲקוּ דְכָל זִמְנָא וְזִמְנָא, אֲנִן עַבְדִּין פְּרוּדָא, לְאַדְפְּרָא הַהוּא שֵׁם, בַּר מִבְּעֻלָּה, בְּגִין דְּאִיהִי שְׁכִיבֶת לְעַפְרָא, וְהִינּוּ לְבַד בְּךָ נִזְכִּיר שְׁמֶךָ.

אנו רחוקים ממך בימי הגלות

בר מבעלה, אנן דברין להאי שם
 בפרודא, בגין דאנן רחיקין
 מינה, ושלטין אחרנין עלן, ושמך
 איהו בפרודא מן שמה דאקרי
 בך, והאי ביומי דגלותא.
 פרט לבעלה, אנו זוכרים שם זה
 בפרוד משום שאנו
 רחוקים ממך ואחרים שולטים
 עלינו, ושמך הוא בפרוד מן השם
 שנקרא בך, וזה בימי הגלות.

היה פרוד סוד של ה' עליונה וי' עליון עלה לאין סוף

בגין דגלותא קדמאה הוה
 מבית ראשון, ובית
 ראשון הוא רוא דה' קדמאה,
 ולקבל ע' שנין דיילה, גלותא
 דבית ראשון הוה ע' שנין,
 ואינון ע' שנין לא אשתכחת
 אימא רביעא עליהו, והוה
 פרודא מן שמה עלאה, רוא דה'
 עלאה. ובדין יו"ד, רוא עלאה,
 אסתלק לעילא לעילא לאין סוף,
 ובית ראשון עלאה קדישא, לא
 נביע נביעו דמיון חיון, דהא
 מקורא דיילה אסתלק.
 משום שגלות ראשונה היתה
 מבית ראשון, ובית
 ראשון הוא סוד של ה' ראשונה,
 וכנגד שבעים שנה שלה גלות
 של בית ראשון היתה שבעים
 שנה, ואותם שבעה שנה לא
 נמצאת האם רובצת עליהם,
 והיה פרוד מן השם העליון, סוד
 של ה' העליונה. ואז יו"ד, סוד
 עליון, התעלה למעלה למעלה
 לאין סוף, והבית הראשון
 העליון הקדוש לא הנביע נביעת
 מים חיים, שהרי מקורה הסתלק.

בגלות החשיך האור שיוירד מהבינה תחתונים

ואיהי ע' (בראשית רמ"ח א') שנין
 בגלותא, בגין דאיהי ו'
 והיא שבעים שנה בגלות,
 משום שהיא נקראת

שְׁנֵי אֲקָרִי, בָּמָה דָּאֵת אָמַר (מלכים א', ו') וַיִּבְנֶהוּ שִׁבְעַ שָּׁנִים. וְאִי תִימָא, דְּשִׁלְטָא מַלְכוּת בְּבַל לְעֵילָא בָּרֹא דַע' שְׁנִין, חֲס וְשָׁלוֹם. אֲלָא בּוֹמָנָא דִּהּוּה בִּי מְקַדָּשָׁא קַיִים, נְהוּרָא וְנִבְיָעוּ דְּאֲמָא עֲלָאָה, הָוּה נְחִיר וְנִחִית לְתַתָּא. בִּיּוֹן דְּחִטּוּ יִשְׂרָאֵל, וְאַתְחַרְבּ מְקַדָּשָׁא, וְשִׁלְטָא מַלְכוּת בְּבַל, הָוּה חָפִי, וְאַחֲשִׁיד הָהוּא נְחִירוֹ, וְתַתָּאִי קִדְּשִׁין לָא הָוּ נְחִירִין.

שְׁבַע שָׁנִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (מלכים א' ו') וַיִּבְנֶהוּ שִׁבְעַ שָּׁנִים. וְאִם תֹּאמַר שִׁשְׁלֹטָה מַלְכוּת בְּבַל לְמַעְלָה בְּסוּד שֶׁל שְׁבַע שָׁנִים - חֲס וְחִלְיָה. אֲלָא בְּזִמָּן שֶׁהָיָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיִם, הָאֹר וְנִבְיַעַת הָאֵם הַעֲלִינָה (בִּינָה) הָיָה מְאִיר וַיּוֹרֵד לְמַטָּה. בִּיּוֹן שֶׁחֲטָאוּ יִשְׂרָאֵל וְנִחְרַב הַמִּקְדָּשׁ וְשִׁלְטָה מַלְכוּת בְּבַל, הָיָה מְכֻסָּה וּמְחֻשֵּׁף אוֹתוֹ אֹר, וְהַתְּחַתּוֹנִים הַקְּדוּשִׁים לֹא הָיוּ מְאִירִים.

בִּיּוֹן ... שֶׁהַתְּחַתּוֹנִים לֹא הָיוּ מְאִירִים, מְשׁוּם (מִתּוֹךְ) שֶׁלְטוֹן מַלְכוּת בְּבַל, הִסְתַּלַּק אוֹתוֹ אֹר, וְאוֹתוֹ מַעֲיֵן עֲלִיּוֹן שֶׁהָיָה נוֹבֵעַ סוּד שֶׁל י' הִסְתַּלַּק לְמַעְלָה לְמַעְלָה לְאִין סוּף, אֲזִי אוֹתָם שְׁבַע שָׁנִים שָׁנָה לֹא הָיוּ מְאִירִים, מְשׁוּם אוֹתוֹ אֹר שֶׁנִּמְנָע. וְזוֹהִי וְדָאִי גְלוּת שֶׁל שְׁבַע שָׁנִים.

בִּיּוֹן דְּתַתָּאִי לָא הָוּ נְחִירִין, בְּגִין (מִגּו) שֶׁלְטָנוּ דְּמַלְכוּתָא דְּבְבַל. אִסְתַּלַּק הָהוּא נְהוּרָא, וְהָהוּא מְבוּעָא עֲלָאָה דִּהּוּה נְבִיעַ רֹא דִי, אִסְתַּלַּק לְעֵילָא לְעֵילָא בְּאִין סוּף, בְּדִין אִינוּן ע' שְׁנִין לָא הָוּ נְחִירִין, בְּגִין הָהוּא נְחִירוֹ דְּאַתְמָנַע. וְדָא הוּא וְדָאִי גְלוּתָא דַע' שְׁנִין.

לֹא כָּל יִשְׂרָאֵל זָכוּ לְהִיּוֹת שְׁלָמִים בְּמִקְדָּם

בִּיּוֹן דְּאַעֲדִיאוּ שֶׁלְטָנוּ דְּבְבַל, וְכִיּוֹן שֶׁהָעֵבֶר שֶׁלְטוֹן בְּבַל, וְשָׂרִיאת ה"א תַּתָּאָה וְהַתְּחִלָּה ה"א תַּתְּחִנָּה

לֹא־נִהְיָא. יִשְׂרָאֵל בְּפָחוּ, לֹא
אֶהְדְּרוּ לְאַדְבָּאָה (נ"א רשטאה)
לְמַהּוּי סְנוּלָה שְׁלִימָתָא
בְּמַלְקֵדְמִין, אֶלָּא זְעִיר זְעִיר,
(בערבוביא) וְכִיּוֹן דְּשְׁלִימוּ לֹא
אֲשַׁתְּבַח, (ושריאת ה"א תתאה
רשטאה) בְּדִין, י' נִבְיָעוּ עֲלָאָה לֹא
נְחִית בְּל בְּךָ לֹא־נִהְיָא, בְּמָה
דְּהוּה בְּמַלְקֵדְמִין, אֶלָּא זְעִיר זְעִיר
בְּעַרְבוּבִיָּא, דְּלֹא הוּוּ דְּכִיּוֹן
בְּמַלְקֵדְמִין בְּמָה דְּאִתְחַזִּי, וְעַל בְּךָ
נִבְיָעוּ עֲלָאָה, וְלֹא נִבְיָע, וְלֹא
נְחִיר, אֶלָּא דְּאִתְדְּר לֹא־נִהְיָא זְעִיר
זְעִיר, מְנוּ דִּחְקָא (דשמאלא)

דְּשִׁמְא. (נ"א דגלותא ודינא)

עַל כֵּן הָיָה מִלְחָמוֹת עַל יִשְׂרָאֵל בְּגִלְל שְׁמִלְכוֹת אֲדוֹם הַתְּחִזְקָה
וְעַל דָּא, אִתְגְּרוּ בְּהוּ בִּישְׂרָאֵל
קְרָבִין סְגִיִּיאִין, עַד דְּהַחֲשֹׁךְ
יְכַסֵּה אֶרֶץ, וְה' תִּתְּנָה אֶתְחֲשֹׁךְ,
וְנִפְלֹת לְאַרְעָא, וְנִבְיָעוּ עֲלָאָה
אֶסְתָּלֵּק בְּמַלְקֵדְמִין, בְּגִין
דְּמִלְכוֹת אֲדוֹם אִתְתַּקְּתָּ, וְיִשְׂרָאֵל
אֶהְדְּרוּ לְסִרְחַנְיָהוּ.

וְעַל דָּא, ה' אֵת בֵּית שְׁנֵי נְחִיר, וְכָל

וְלִבְנֵי הַתְּגָרוּ בִּישְׂרָאֵל קְרָבוֹת
רַבִּים, עַד שֶׁהַחֲשֹׁךְ יְכַסֵּה
אֶרֶץ, וְה' הַתְּחַתּוֹנָה נִחְשָׁה
וְנִפְלָה לְאֶרֶץ, וְהַמַּעֲזֵן הָעֲלִיּוֹן
הַסֹּתֵלֵק כָּמוֹ מִקְדָּם, מְשׁוּם
שְׁמִלְכוֹת אֲדוֹם הַתְּחִזְקָה,
וְיִשְׂרָאֵל חֲזָרוּ לְסִרְחוֹנָם.

אוֹתָם תִּרְיֹסר שְׁבָטִים שְׁלָה
כְּחֹשְׁבֹן מַחְנוֹתֵיהֶם הֵם בְּגָלוֹת
שֶׁל מַלְכוּת אֲדוֹם, וְהַמַּעֲיָן הָעֲלִיּוֹן
הַסֹּתֵלֵק מֵאוֹתוֹ מַעֲיָן שְׁעָמַד עָלֶיהָ,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה נז) הַצַּדִּיק
אָבֵד. אָבֵד אוֹתוֹ מַעֲיָן שֶׁל מְקוֹר
עֲלִיּוֹן שֶׁהִיא שׁוֹפֵעַ וּמוֹשֵׁךְ
מִלְמַעְלָה. (קִרְבוֹת גְּדוּלִים וּמַלְכוּת יוֹן
שְׁלֹטָה עֲלֵיהֶם, וְלֵאחֶר שְׁחִזְרוּ
בְּתִשְׁבּוּבָה, הַתְּחִזְקוּ עֲלֵיהֶם וְהַתְּקִיפוּ
אוֹתָם, וּמִשׁוֹם שִׁישְׂרָאֵל חִזְרוּ לִסְרַחְנוֹם,
מַלְכוּת אֲדוֹם הַתְּחִזְקָה וּבֵית שְׁנֵי נַחֲרָב,
וְהָא תַּחְתּוֹנָה נַחֲשָׁכָה וּנְפִלָה לְאַרְץ,
וְהַמַּעֲיָן הָעֲלִיּוֹן נִסְתַּלֵּק מֵאוֹתוֹ מַעֲיָן
שְׁעוֹמֵד עָלָיו, כְּמוֹ שֶׁגִּאֲמַר הַצַּדִּיק אָבֵד.
אָבֵד אוֹתוֹ מַעֲיָן שֶׁל הַמְּקוֹר הָעֲלִיּוֹן
שֶׁהִיא שׁוֹפֵךְ וּמוֹשֵׁךְ עָלָיו מִלְמַעְלָה. מֵהַ
הַטַּעַם, מִשׁוֹם שֶׁהַחֹשֶׁךְ יִכְסֶה אֶרֶץ).

וְאִזְ הָיָה פִּירוּד בְּהָא, בֵּית שְׁנֵי,
וְהָיָה בְּגָלוֹת אֲדוֹם, בְּכָל
אוֹתָם תִּרְיֹסר שְׁבָטִים (שְׁלָה)
וּמַחְנוֹת שְׁלָהֶם, שְׁנֵים עָשָׂר
שְׁבָטִים עוֹלָיִם לְחֹשְׁבֹן גְּדוּל,
וְעַל שְׁסוּד (וְעַל זֶה סוּד) שֶׁל ה' ^{ה'}
הָיָה בָּהֶם בְּכָל אוֹתוֹ (וְעַל זֶה סוּד

וְכָל אֵינֹן תִּרְיֹסר שְׁבָטִין דִּילָהּ,
כְּחֹשְׁבֹן מִשְׁרִיין דִּילָהוֹן, אֵינֹן
בְּגָלוֹתָא דְּמַלְכוּת אֲדוֹם. וְנִבְיָעוּ
עָלָהּ, אִסְתַּלֵּק מִהֶהוּא נִבְיָעוּ,
דְּקִיָּמָא עָלָהּ, כְּמָה דָּאֵת אִמְרָה,
(ישעיה נ"ז) הַצַּדִּיק אָבֵד, אָבֵד
הֶהוּא נִבְיָעוּ דְּמִקּוּרָא עָלָהּ,
דִּהוּה נְגִיד וּמִשְׁיָךְ מִלְּעִיָּלָא. (נ"א
ק1 רבין סְגִיאִין וּמַלְכוּת יוֹן שְׁלֹטָא עָלֵיהּ
לְבַתֵּר דִּהֲדֵרוּ בְּתִיּוּבָתָא אֶתְתַּקְּפוּ עָלֵיהּ
וְאֶתְקִיפִיאוּ לֹון וּבִגִין דִּישְׂרָאֵל הֲדֵרוּ
לְסִרְחָנִייהוּ מַלְכוּת אֲדוֹם אֶתְתַּקְּפוּ וּבֵית שְׁנֵי
אֶתְחַרְבּ וְהָא תַּתָּא אֶתְחַשְׁכַּת וּנְפִלַת
לְאַרְעָא וְנִבְיָעוּ עָלָהּ אִסְתַּלֵּק מִהֶהוּא
מִבּוּעָא דְּקִיָּמָא עָלֶיהָ כְּמָה דָּאֵת אִמְרוּ
הַצַּדִּיק אָבֵד, אָבֵד הֶהוּא נִבְיָעוּ דְּמִקּוּרָא
עִילָהּ דִּהוּה נְגִידוּ מִשְׁוֹךְ עָלֶיהָ, מֵאִי
טַעְמָא, דִּין דִּהַחֹשֶׁךְ יִכְסֶה אֶרֶץ)

וְכַדִּין הָיָה פִּירוּדָא בְּהָא, בֵּית
שְׁנֵי, וְאִיהִי בְּגָלוֹתָא
דְּאֲדוֹם, בְּכָל אֵינֹן תִּרְיֹסר שְׁבָטִין
(נ"א דִּילָהּ) וּמִשְׁרִיין דִּילָהוֹן, תִּרְיֹסר
שְׁבָטִין סְלָקִין (בְּרֵאשִׁית רַמ"ז א')
לְחֹשְׁבֹן סְנִי, וְעַל דְּרָזָא (נ"א וְעַל
דָּא) דִּה' הָיָה בְּהוּ, (וְעַל דָּא וְה') בְּכָל

ההוא חושבנא, (נ"א חשוכא) של ה' בכל אותו חשבון, (חשך) גלותא אתמשך. נמשכה הגלות.

רוא דרין לחבימי לבא אתמסר. י' שבטין אלף שנין, תרין שבטין מאתן שנין. שארו דמעין למנפלא, פתח ואמר, (איכה א') בכו תבכה בלילה ודמעתה על לחיה. לסוף תריסר שבטין דגלותא, ליליא יתחשך לישראל, עד דיתער וא"ו, לזמן שתין ושית שנין.

שנה.

לבתר תריסר שבטין, דאינון אלף ומאתן שנין דגלותא, ולבתר (ע"ד) שתין ושית שנין בחשוכא דלייליא, כדון, (ויקרא כ"ו) וזכרתי את בריתי יעקב. דא אתערותא דאת ו', דאיהו נפש דבית יעקב. ורוא דא, (בראשית מ"ו) כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה וגו' ששים ושש, ואיהו ו', נפש דבית שני, רוא דה' תתאה, ודא ו' רוא דששים ושש, ששים: לאתערותא

לאחר שנים עשר שבטים, שהם אלף ומאתים שנות גלות, ואחר ששים ושש שנה בחשך הלילה, אז (ויקרא כו) וזכרתי את בריתי יעקב. זהו התעוררות האות ו', שהיא נפש של בית יעקב. וסוד זה - (בראשית מו) כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה וגו' ששים ושש. והוא ו', נפש של בית שני, סוד של ה' תחתונה, וזה ו' סוד של ששים ושש. ששים - להתעוררות יעקב,

דיעקב. ויש: לאתערוותא ויש - להתעוררות יוסף. ולכן
דיוסף. ועל דא איהו ו"ו, דאננו הוא ו"ו, שהם שנים בחבור אחד
תרינ בחבורא חדא, ורוא חדא. וסוד אחד.

והארץ אזכור

מתמן ולחלאה, יתער קודשא ^{דף י' ע"א} ברין הוא לאינון נסין
ואתין (דף י' ע"א) דקאמרן, ויתערונו על ישראל אינון עקתין
דקאמרן, ובדין, (ס"א ורוא דא) ואף את בריתי יצחק. ולביתר בד יניח
מלכא משיחא קרבין בכל עלמא בימינא דקודשא ברין הוא, כמה
דאת אמר (שמות ט"ו) 'מינד' ה' נאדרי בבח. כדין, ואף את
בריתי אברהם אזכור, ולביתר והארץ אזכור, דא ה' בתראה,
בהחוא זמנא בתיב, (זכריה י"ד) ותייה ה' למלך על כל הארץ ביום
ההוא ותייה ה' אחד ושמו אחד.

לסוף שתין ושית שנין אחרנין, דאינון מאה ותלתין ותרינ
שנין, יתחזון אתוון בשמא קדישא, גליפן בשלימו, עילא
ותתא בדקא יאות. ורוא דא ה"ה לסוף ששים ויש שנים אחרות,
שהם מאה ושלים שנים, יראו אותיות בשם הקדוש חקוקים בשלמות למעלה
ולמטה כראוי, וסוד זה ה"ה

עָלָא וְתַתָּא, וְכָל אִינוּן
שְׂבִילִין, דְּאִינוּן תְּלָתִין וְתַרְיִין שָׁנִין
דְּבִלְיָן בְּרֹא דָאֵת ו', הו"ה, (ג"א
יוה"ה) רֹא דְשְׁלִימוּ דְמָאָה וְתְלָתִין
וְתַרְיִין.
עָלִינוּה וְתַתְּוֹנָה, וְכָל אוֹתָן
דְּרָכִים שְׁהִם שְׁלֹשִׁים וּשְׁתֵּים
שָׁנִים הַכְּלוּלוֹת בְּסוּד שֶׁל אוֹת ו',
הו"ה, (יוה"ה) סוּד שֶׁל שְׁלֹמוֹת
מָאָה וּשְׁלֹשִׁים וּשְׁתֵּים.

יַעַר אֶת הָרָשָׁעִים מוֹד' בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ וַיִּטְהַר אָרֶץ יִשְׂרָאֵל
לְסוּף מָאָה וְתְלָתִין וְתַרְיִין שָׁנִין
אַחֲרֵינִין, יִתְקַיֵּים, לְאַחוּז
בְּכַנְפּוֹת הָאָרֶץ וַיִּנְעֲרוּ רָשָׁעִים
מִמֶּנָּה. וַיִּתְּדִבֵּי אֶרְעָא קַדִּישָׁא.
וְקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא יִתְעַר מִתְּיָא
דְּאֶרְעָא קַדִּישָׁא, וַיְקוּמוּן חֲיִילִין
חֲיִילִין בְּאֶרְעָא דְגָלִיל.
לְסוּף מָאָה וְשְׁלֹשִׁים וּשְׁתֵּים
שָׁנִים אַחֲרוֹת יִתְקַיֵּים,
לְאַחוּז בְּכַנְפּוֹת הָאָרֶץ, וַיִּנְעֲרוּ
הָרָשָׁעִים מִמֶּנָּה, וַיִּטְהַר הָאָרֶץ
הַקְּדוּשָׁה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
יַעֲוֵר אֶת הַמֵּתִים בְּאָרֶץ
הַקְּדוּשָׁה, וַיְקוּמוּ חֲיִלוֹת חֲיִלוֹת
בְּאָרֶץ הַגָּלִיל.

מַעֲיָן אוֹת י' יַתְעוֹרֵר וַיְהִי ל"ב גְּתִיבוֹת לְהַשְׁפִּיעַ
וְכַדִּין יִתְעַר סְתִימוּ דְנִבְיָעוּ
עָלָא אֶת י', וַיִּתְקַיֵּימוּן
תְּלָתִין וְתַרְיִין שְׂבִילִין בְּשְׁלִימוּ,
לְגִנְדָא לְתַתָּא, וַיִּתְקַיֵּימוּן אֲתוּוֹן
דְּשָׁמָא קַדִּישָׁא בְּלָהוּ בְּקִיּוּמֵיהוּ
יְדו"ד, דְּעַד בְּעֵן לָא יְהוֹן בְּשְׁלִימוּ.
עַד זְמַן דְּיִגְגִיד וַיִּתְמַשֵּׁךְ הָהוּא
נִבְיָעוּ עָלָא, בְּחַבּוּרָה דְּאֲתוּוֹן, גו
וְאִזּוּ יַתְעוֹרֵר סְתֵר הַמַּעֲיָן הָעֲלִיוֹן
אוֹת י', וַיִּתְקַיֵּימוּ שְׁלֹשִׁים
וּשְׁנַיִם שְׂבִילִים בְּשְׁלֹמוֹת
לְהַשְׁפִּיעַ לְמִטָּה, וְכָל אוֹתִיּוֹת
הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ יִתְקַיֵּימוּ בְּקִיּוּמָם
יְהו"ה, שְׁעַד עַכְשָׁו לֹא הָיוּ
בְּשְׁלֹמוֹת. עַד הַזְּמַן שִׁישְׁפִּיעַ
וַיִּמְשֹׁךְ אוֹתוֹ מַעֲיָן עֲלִיוֹן בְּחַבּוּר

ה' (נ"א ו"ה) בַּתְּרָאָה, וְדָא אִיהוּ
לְסוּף תַּשְׁלוּם מָאָה וְאַרְבַּעִין
וְאַרְבַּעַה שְׁנֵין אַחֲרָנִין דִּישְׁתַּלְמוּן.
וַיִּתְּעֲרוּן שָׂאֵר מַתִּי יִשְׂרָאֵל
דְּבִשְׂאֵר אֶרְעָאן.
הַאוֹתִיּוֹת לְתוֹךְ ה' (ו"ה) אַחֲרוֹנָה,
וְזֶהוּ לְסוּף תַּשְׁלוּם מָאָה וְאַרְבַּעִים
וְאַרְבַּע שָׁנִים אַחֲרוֹת שִׁישְׁתַּלְמוּ.
וַיִּתְּעוּרְרוּ שָׂאֵר מַתִּי יִשְׂרָאֵל
שְׁבִשְׂאֵר הָאֲרָצוֹת.

אור הבנה כאור החמה ואור החמה שבעתים

דִּישְׁתַּכַּח כָּל דָּא (תולדות קל"ט
ע"ב במדרש הנעלם)
בַּחֲשֹׁבֵן ח"ת, דְּאִתִּיּוּשִׁיב עֲלֵמָא
וַיִּתְּבַסֵּם, וַיִּתְּעֹבֵר סְטָרָא אַחֲרָא
(חויא בישא) מַעֲלָמָא. וְהָ"א תַתָּאָה
תַתְּמַלִּי מִגּוֹ נִבְעִי עֲלָאָה,
וַתִּתְּעֹטֵר וַתִּתְּנָהִיר בְּשָׁלִימוּ.
וּבְדִין בְּתִיב, (ישעיה ס') וְהָיָה אֹר
הַלְּבָנָה כְּאֹר הַחֲמָה וְאֹר הַחֲמָה
יְהִיָּה שְׁבַעֲתִים.
שְׁיִמְצָא כָּל זֶה בַּחֲשֹׁבֵן ח"ת,
שֶׁהִתְיָשֵׁב הָעוֹלָם
וַיִּתְּבַשֵּׁם, וַיִּעְבֹּר הַצַּד הָאֲחֵר
[הגחש הרע] מִן הָעוֹלָם. וְהָ"א
תַתְּמוֹנָה תַתְּמַלָּא מִתּוֹךְ הַמַּעֲזִין
הָעֲלִיּוֹן, וַתִּתְּעֹטֵר וַתִּתְּנָהִיר
בְּשָׁלִימוּת, וְאִזְ כְּתוּב (ישעיה ל)
וְהָיָה אֹר הַלְּבָנָה כְּאֹר הַחֲמָה
וְאֹר הַחֲמָה יְהִיָּה שְׁבַעֲתִים.

והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו

עַד דִּיהָא שְׁבַת לַח', לְאַלְקָמָא
נִפְשִׁין בְּתַעֲנוּגֵי קְדוּשָׁא, (דא
ה' בתראה) כָּל הָהוּא אֶלְף
שְׁבִיעָאָה, וְדָא אִיהוּ אִתְּעֲרוּתָא
דְּרוּחִין קְדִישִׁין, דְּעָמָא דִּישְׂרָאֵל,
לְאַתְלָבְשָׁא לְבָתֵּר שְׁבַת, בְּגוּפִין
אַחֲרָנִין קְדִישִׁין, לְאַתְקַרֵּי קְדִישִׁין,
עַד שְׁתַּהֲיָה שְׁבַת לַח' לְלִקּוּט
נִפְשוֹת בְּתַעֲנוּגֵי קְדוּשָׁה, [זו
ה' אחרונה] כָּל אוֹתוֹ אֶלְף
שְׁבִיעִי, וְזֹהִי הַתְּעוּרָרוֹת שֶׁל
רוּחוֹת קְדוּשׁוֹת שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל,
לְהַתְּלַבֵּשׁ אַחֲרֵי שְׁבַת בְּגוּפוֹת
אַחֲרִים קְדוּשִׁים, לְהַקְרִיא

דְּבַתִּיב, (ישעיה ד') וְהָיָה הַנְּשָׂאֵר
בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלַם קְדוֹשׁ
יֵאמָר לוֹ. עַד כָּאן מִלֵּין דְּרִיזִין
סְתִימִין.

קְדוֹשִׁים, שְׁכָתוּב וְהָיָה הַנְּשָׂאֵר
בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלַם קְדוֹשׁ
יֵאמָר לוֹ. עַד כָּאן דְּבָרֵי סוּדוֹת
נִסְתָּרִים.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה בְּכְבוֹדָהּ, וּבָא אֵלֶיהָ לְהַקִּימָהּ וּלְזַקֵּף אוֹתָהּ

רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אֲבָא וְרַבִּי יוֹסִי,
הוּוּ אֲזִילִי מִטְּבֶרְיָא לְצַפּוּרִי,
עַד דִּהְווּ אֲזִילִי, פִּנְעַ בְּהוּ חַד
יּוֹדְאִי, פִּתַּח וְאָמַר, (ישעיה י"ט)
מִשָּׂא מִצָּרִים הִנֵּה ה' רוֹכֵב עַל עֵב
קֶל וּבָא מִצָּרִים וְנָעוּ אֱלִילֵי
מִצָּרִים מִפְּנֵיו. תָּא חֲזִי, כֹּל מַלְכִין
דְּעֻלָּמָא, וְכֹל עַמִּין דְּעֻלָּמָא, לָא
חֲשִׁיבִי בְּלוּם קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיד
הוּא, דְּבַתִּיב, (דניאל ד') וְכֹל דִּיִּירִי
אַרְעָא בְּלָא חֲשִׁיבִין וּבְמַצְבֵּיהּ
עָבִיד בְּחִיל שְׁמִיָּא. וְהָכָא
בְּמִצָּרִים, אָף עַל גַּב דְּכָל אִינוּן
גְּבוּרָאן, וְדִרְעָא מְרַמָּמָא גִּילִי
קוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא בְּמִצָּרִים, מַה
בְּתִיב הִנֵּה ה' רוֹכֵב עַל עֵב קֶל
וּבָא מִצָּרִים. מַאי שָׁנָא, בְּכָל עַמִּין
דְּעֻלָּמָא, דִּלָּא הוּוּ הָכִי, דִּהָא
קוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא גִזֵּר גִּזְרָה

רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אֲבָא וְרַבִּי יוֹסִי,
הָיוּ הוֹלְכִים מִטְּבֶרְיָה
לְצַפּוּרִי. עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, פָּגַע
בָּהֶם יְהוּדִי אֶחָד. פִּתַּח וְאָמַר,
(ישעיה יט) מִשָּׂא מִצָּרִים הִנֵּה ה'
רוֹכֵב עַל עֵב קֶל וּבָא מִצָּרִים וְנָעוּ
אֱלִילֵי מִצָּרִים מִפְּנֵיו. בָּא רָאָה, כָּל
מַלְכֵי הָעוֹלָם וְכָל עַמֵּי הָעוֹלָם לֹא
נִחְשָׁבִים לְכָלוּם לִפְנֵי הַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, שְׁכָתוּב (דניאל ד) וְכָל
דִּיִּירֵי הָאָרֶץ כָּלֹא חֲשׁוּבִים,
וְכִרְצוֹנָא עוֹשֶׂה בְּחִיל הַשָּׁמַיִם.
וְכָאן בְּמִצָּרִים, אָף עַל גַּב שְׁכָל
אוֹתָן הַגְּבוּרוֹת וְזִרְעָה רְמָה גְּלָה
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִצָּרִים, מַה
כָּתוּב? הִנֵּה ה' רוֹכֵב עַל עֵב קֶל
וּבָא מִצָּרִים. מַה שׁוֹנָה בְּכָל עַמֵּי
הָעוֹלָם שְׁלֹא הָיָה כֵּן, שֶׁהָיָה
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גִזֵּר גִּזְרָה

זוהר פ'
שמונת
(דף ד')

וְאֶתְעַבֵּד, וְהָכָא אִיהוּ אַתָּא, וְנַעֲשֶׂתָהּ, וְכָאן הוּא בָּא, שְׁכָתוּב
 דְּכִתִּיב וּבָא מִצְרִים. וְכִתִּיב, וּבָא מִצְרִים, וְכָתוּב (שְׁמוֹת יב)
 (שְׁמוֹת י"ב) וְעִבְרָתִי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְעִבְרָתִי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְגו' אֲנִי
 וְגו' אֲנִי ה'.

אֱלֹהִים, בְּגִין דְּמִלְכָּא הוּא אֲתִי, אֱלֹהִים מְשֻׁם שְׁהַמְלִיךְ הָיָה בָּא
 לְהוֹצִיא אֶת הַגְּבִירָה לְהוֹצִיא אֶת הַגְּבִירָה
 דְּהוּוֹת תַּמָּן. וּבְגִין יִקְרָא שְׁהִיתָה שָׁם, וּבִשְׁבִיל כְּבוֹד
 דְּמִטְרוּנִיתָא הוּא אֲתִי. וְעַל דָּא הַגְּבִירָה הָיָה בָּא. וְעַל כֵּן הָיָה
 הוּא קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה בְּכַבּוּדָּהּ,
 בִּיקְרָהּ, וְאֲתִי לְגַבֵּה לְאַקְמָא לָהּ, וּבָא אֵלֶיהָ לְהַקִּימָהּ וְלִתֵּת לָהּ יָד
 וְלִמְיָהֵב לָהּ יָדָא, וְלִזְקָא לָהּ, וְלִזְקָא לָהּ, וְלִזְקָא לָהּ, וְלִזְקָא לָהּ,
 בְּמָה דְּזַמִּין קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֲשׂוֹת בְּסוּף גְּלוּת
 לְמַעַבְד בְּסוּף גְּלוּתָא דְּאֲדוּם.

מִשָּׁה רַבֵּנוּ ע"ה הַבְּטִיחַ!

וְזֶה לְשׁוֹנוֹ הַקְדוּשׁ: בְּרַעֲיָא מִהִימְנָא סֵפֶר בְּמַדְבַּר פֶּרֶשֶׁת נִשָּׂא (דף קכד
 ע"ב): וְהַמְשְׁכִּילִים יִזְהִירוּ כְּזוֹהַר הַרְקִיעַ, בַּהֲאֵי חֲבוּרָא דִּילֵךְ
 דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזֶּה, מִן זוֹהַר דְּאִימָא עֲלָאָה תְּשׁוּבָה. בְּאִלִּין לֹא צְרִיךְ
 נִסְיוֹן וּבְגִין דַּעֲתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעַם מְאִילְנָא דְּחֵי דְּאִיהוּ הָאֵי סֵפֶר
 הַזֶּה יִפְקֹן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי וִיתְקִיִּים בַּהוֹן ה' בְּדֵד יִנְחֵנוּ וְאִין
 עֲמוּ אֵל נֹכַר.

מִשָּׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם הַבְּטִיחַ: וּבְגִין דַּעֲתִידִין יִשְׂרָאֵל "לְמַטְעַם"
 מְאִילְנָא דְּחֵי, דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזֶּה, יִפְקֹן בֵּיה מִן גְּלוּתָא
 בְּרַחֲמֵי".

פרוש: משום שעתידים ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזהר, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים.

"בזכותך הגעתי"!!!

על כן בואו ונתמסר למען הגאולה, ונתקדש בתורה, וכל ישראל ילמדו זוהר הקדוש בכל יום, ואם אתה עושה כן, אשריך בעולם הזה, וטוב לך לעולם הבא, ובודאי תיכף ניגאל, ויהי רצון שנזכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעתי". על כן, יהודים יקרים, תנו למוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו, ולמדו בכל יום זוהר הקדוש וכך גלף בסגנון כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח במהרה בימינו אמן.

לתרומות ולהנצחות:

מפעל הזהר העולמי 0527-651911 / בפקס 02-995-1300